

Én menneskehed, ét budskab: Ikke mere krig!

20. oktober 2023 (EIRNS) – Præsident Joe Bidens netop afsluttede “mission til Mellemøsten” var en strategisk, militær og moralsk katastrofe for verden – som han så yderligere forværrede i sin tale torsdag aften den 19. oktober til det amerikanske folk. Som en ludoman, der tigger sin kone om at bruge huslejepengene, “fordi jeg ved, at jeg kan vinde”, bad Biden et smuldrende Amerika, verdens mest forgældede nation, om 100 milliarder dollars mere til at kaste sig ud i en tredje verdenskrig med Rusland og Kina, som ikke kan vindes.

Den 18. oktober sagde Vladimir Putin, stadig i Beijing, til russiske journalister: “Og endelig er en større og meget betydningsfuld, men indtil videre umærkelig fejltagelse, at USA bliver mere direkte involveret i denne konflikt... Jeg vil gerne sige – og det, jeg vil sige og informere jer om, er ikke en trussel – at jeg har instrueret de russiske luftstyrker om at indlede en permanent patruljering af den neutrale zone over Sortehavet. Vores MiG-31-fly bærer Kinzhal-systemer, der som bekendt har en rækkevidde på over 1.000 kilometer og kan nå hastigheder på op til Mach 9.” Senere gentog Putin: “Jeg understregede, at dette ikke er en trussel. Men vi vil udføre visuel kontrol og våbenbaseret kontrol over, hvad der sker i Middelhavet.”

Kreml-ekspert-veteranerne Gilbert Doctorow og Ray McGovern drog lignende konklusioner, selvom McGovern's udmelding kom før Putins meddelelse. Den 20. oktober sagde Doctorow: “Min ufærdige sætning om de russiske fly, der nu er på permanent patrulje i Sortehavet og medbringer Ruslands hypersoniske Kinzhal-missiler, ville have endt med følgende: De russiske missiler kan ramme det amerikanske hangarskibs taskforce ud for Israels kyster, og to af dem er tilstrækkelige til at

sende Gerald Ford til havets bund.” Nogle dage tidligere, søndag den 15. oktober, og udelukkende på baggrund af det tåbelige i selve den amerikanske hangarskibsudstationering – den “fejltagelse”, som Vladimir Putin beskrev på sin pressekonference – havde Ray McGovern tweetet: “Ind i dødens dal sejlede de 10.000, ombord på hangarskibene Ford og Eisenhower – skydeskiver for sværmende droner og andre våben, som de, der gjorde kort proces med “Den lette brigades angreb”, ikke havde drømt om. Måske ønsker Blinken/Nuland/Austin det? Eller er de bare dumme?”

Den, som guderne vil tilintetgøre, gør de først rigtig, rigtig dum. Hvordan går det for eksempel med Bidens diplomati i Mellemøsten? Financial Times citerede en unavngiven G7-diplomat, som udtalte: “Vi har helt sikkert tabt slaget i det Globale Syd. Alt det arbejde, vi har gjort med det Globale Syd [om Ukraine], er gået tabt... Glem alt om regler, glem alt om verdensorden. De vil aldrig lytte til os igen.”

Egypten, Palæstina og Jordan aflyste et møde med Biden efter bombningen af Al-Ahli Baptist Hospital i Gaza, da det stod klart, at der ikke var noget at diskutere, og ingen at diskutere det med. Nu har regeringen afvist et forslag om en uafhængig undersøgelse af, hvad der skete med bombningen – et træk, der helt sikkert vil støde ikke bare hele den islamiske verden fra sig, men også dem i det Globale Syd, som allerede spørger, hvorfor det ikke betragtes som en krigsforbrydelse at afskære mad, vand og elektricitet til 2,3 millioner palæstinensere.

Hvad med Bidens slagplan på 100 milliarder dollars torsdag aften? Overvej kun ét aspekt af den sammenhæng, hvori den bliver foreslået. USA betalte 660 milliarder dollars i renter på sin gæld i finansåret 2023, en stigning fra 475 milliarder dollars året før. I maj 2022 “anslog” Biden-administrationens Kongressens Budgetkontor, at rentebetalingerne i regnskabsåret 23 ville falde til 442 milliarder dollars – 33 milliarder dollars lavere. I stedet var de 185 milliarder dollars større

end året før, og 218 milliarder dollars større end CBO's "skøn". Det amerikanske folk ved ikke, og fik ikke lov til at vide, hvor de første mere end 100 milliarder dollars til Ukraine gik hen, men alligevel har Biden lige bedt om yderligere 60 milliarder dollars, som USA ikke har, til at betale for en krig, der ikke kan vindes, som en del af en fond på 100 milliarder dollars, der også skal bruges til at skabe en krig i hele Sydvestasien, måske med næsten hele den islamiske verdens befolkning, som heller ikke kan vindes, og som også vil ødelægge "USA's vigtigste allierede" Israel i processen – og så er Bidens og City of Londons anden kommende krig med Kina ikke medregnet.

Hvorfor sker dette?

Selvom man kan finde sandsynlige økonomiske og politiske forklaringer, er det i en vis forstand bedre at betragte det som et religiøst problem. "They Sense Their Own Doom," var temaet for gårsdagens Fireside Chat med Lyndon LaRouche, som blev holdt af Gerald Rose, der diskuterede John Keats' (1795-1821) ufuldendte digt Hyperion. Anglosfæren frygter ikke det kaos, de er ved at kaste verden ud i, fordi de, ligesom alle de imperier, der er gledet ind i mørket før dem, har en hedensk religiøs tro på "den kejserlige viljes triumf". De ser deres system fejle, og det, de kalder "Kinas fremgang", "Brasiliens fremgang", kan kun ses som deres eget fald, fordi der kun er "win-lose", aldrig "win-win". I BRIKS-landenes nye verden, som kræver et principfællesskab, oplever de derfor, uanset hvad de gør, en stigende isolation, som det ses i afstemningen i FN's Sikkerhedsråd den 18. oktober om Brasiliens resolution om Gaza-krisen. USA nedlagde veto og var den eneste af 15 nationer, der modsatte sig Brasiliens resolution, som "ville have fordømt al vold og fjendtlighed mod civile og alle terrorhandlinger og utvetydigt have afvist og fordømt Hamas' terrorangreb, der fandt sted i Israel fra den 7. oktober. Den ville også have opfordret til øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af alle gidsler og

til beskyttelse af alt medicinsk personale og humanitært personale samt hospitaler og medicinske faciliteter i overensstemmelse med international humanitær lov,” står der i FN’s pressemeddelelse. Der var engang, hvor det ville have været et forslag, der ville være kommet fra USA. Hvad er vi blevet til?

Menneskeheden, den Globale Majoritet, har valgt en anden retning. Det kan man se på de mere end 140 nationer, der i sidste uge var samlet til Beijing Bælte- og Vej-Forum for internationalt Samarbejde. Som Michele Geraci, arkitekten bag Kina-Italien-aftalememorandummet i 2019 om Bæltet og Vejen, forklarer: “BVI handler ikke kun om økonomiske relationer mellem Kina og et enkelt land som Italien, men det er relationerne mellem alle de deltagende lande, der betyder mere, eller Italiens relationer med de andre over 140 lande. Hvis Italien trækker sig, hvad skal landet så gøre med de andre lande? Kina leder initiativet, men BVI tilhører hele verden.”

Det “åbne menneskesyn” kommer nu også til udtryk i en betydelig modstand mod den kommende ødelæggelse af Gaza. Det ses i Jewish Voice for Peace’s overtagelse af Cannon Building, i en demonstration med flere tusinde deltagere i Washington, D.C. Det ses i Knesset-medlemmernes afvisning af at støtte den forestående invasion af Gaza, på trods af at de er suspenderet. Det ses i José Vegas indgriben over for Rachel Maddow i Temple Beth-El, New York Citys største synagoge.

Denne “én menneskehed, ny retning”-tilgang er løbende blevet diskuteret på de 20 ugentlige møder, som Den Internationale Fredskoalition, iværksat af Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche, har afholdt indtil videre. I går blev der fremsat flere forslag om konkrete skridt, der skal tages i de kommende dage. Der blev vedtaget et andragende om at støtte landenes handlinger i FN for at bringe denne institution tilbage til det, som Franklin Roosevelt oprindeligt havde tænkt sig, ved at holde FN ansvarlig for at gennemføre sin resolution 242,

som en våbenhvile og en tilbagerulning af evakueringen og ødelæggelsen af Gaza. Andre ting vil blive besluttet i de kommende dage.

Men det “musikalske pedalpunkt”, der skal informere alle om, hvad der må gøres, er dette 10. princip i Zepp-LaRouches “Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur”: “Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og samhørighed, og at alt ondt er resultatet af en mangel på udvikling og derfor kan overvindes.” Det er den mest sande, og også den mest kontroversielle, udtalelse om den metode, som enhver succesfuld politik til at afslutte krig nødvendigvis må følge.

Skriv under på Implementering af en Global tilgang til at afslutte Voldscyklussen i Sydvestasien

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/implementing_a_global_approach_to_ending_the_cycle_of_violence_in_southwest_asia

Foto: Pixabay, CC0

Retfærdighed kommer fra fremtiden

17. oktober 2023 (EIRNS) – Selvom beslutninger oftere retfærdiggøres med henvisning til fortidens nødvendigheder end

med kravene fra det, der kommer, kan retfærdighed kun opnås med henvisning til fremtiden. Ansvar er lettere at tildele end at tage, men den nuværende skræmmende krise kræver, at vi tager ansvar for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden.

Kontrasten mellem at se tilbage på fortiden og at se fremad mod fremtiden kommer tydeligt til udtryk i den aktuelle historie. Mens det tredje Bælte- & Vej-Forum for Internationalt Samarbejde skydes i gang i Beijing, slippes nye rædsler løs i det, der betegnes som Mellemøsten.

Hver time bringer nye hjerteskrærende begivenheder i Israel-Palæstina. Grænseovergangen Rafah mellem Gaza og Egypten er blevet bombet, hvilket forhindrer konvojen af lastbiler fyldt med nødhjælp i at nå frem til de nødlidende. Al-Ahli Baptist Hospital i Gaza blev ødelagt og hundredvis af mennesker dræbt. [Hvem der er ansvarlig, er nu omstridt.]. "Dette er en kamp mellem lysets børn og mørkets børn, mellem menneskeheden og jungleloven," lød det i et tweet fra Israels premierminister Netanyahu, som siden er blevet slettet.

CIA-veteranen Paul Pillar skriver om Israels ondsksfulde reaktion på Hamas' morderiske angreb: "Israel har nu indledt en voldelig offensiv mod Gaza-striben og dens indbyggere. ... [D]et er for en stor dels vedkommende en rå hævnaktion. Det er en national katarsis midt i en atmosfære af intens sorg og vrede," skriver han. Mens forargelsen over Hamas' angreb er forståelig, "er det at være forstående ikke det samme som at være klog eller effektiv, hverken for Israel selv eller for regional fred og sikkerhed."

Det var gennem krisestyring – at reagere på nutiden snarere end en plan for fremtiden – at USA blev ført ind i sin nedtur efter indsættelsen af George W. Bush-regeringen og 11. september. I januar 2001 advarede Lyndon LaRouche om "provokationer, som vil blive brugt til at skabe diktatoriske kræfter og følelser i krisestyrelsens navn."

“Der vil blive udløst små krige i forskellige dele af verden,” sagde han, som den nye regering ville reagere på “med krisestyringsmetoder i form af provokationer. Det er, hvad man vil få... I er nødt til at kontrollere denne proces nu, mens I stadig har magten til at gøre det.”

En strøm af diplomatisk aktivitet er i gang for at mane til ro i situationen. Lederne af Saudi-Arabien, Tyrkiet, Kina og Rusland har foretaget bemærkelsesværdige interventioner og rakt hånden ud til ledere i hele regionen. Rusland introducerede mandag den 16. oktober en humanitær resolution i FN's Sikkerhedsråd, som ikke vedtog den. Organisationen for Islamisk Samarbejde mødes onsdag den 18. oktober, og Egypten er vært for et fredstopmøde lørdag den 21. oktober i Cairo. Kina har opfordret til våbenhvile og en to-statsløsning. Xinhua giver denne rapport om udenrigsminister Wang Yis diskussion med USA's udenrigsminister Antony Blinken: “Kina mener, at beskyttelse af ens egen sikkerhed ikke bør ske på bekostning af at skade uskyldige civile, at militære tiltag ikke fører til noget, og at gengældelse af vold med vold kun skaber onde cirkler,” sagde [Wang Yi]... Den grundlæggende vej ud af det palæstinensiske spørgsmål ligger i at gennemføre to-statsløsningen og etablere en uafhængig palæstinensisk stat, så man kan realisere en fredelig sameksistens mellem Palæstina og Israel... Uden forsoning mellem det arabiske og det israelske folk, vil der ikke være fred i Mellemøsten, bemærkede han.”

Bælte- og Vejforummet, der nu finder sted i Beijing, samler deltagere fra hele verden, herunder fra de mere end 140 nationer, der på den ene eller anden måde har deltaget i Kinas Bælte- og Vej-Initiativ. Kina står til at bidrage med en tredjedel af den globale økonomiske vækst i år.

Den kinesiske præsident Xi Jinping holdt tirsdag bilaterale møder med præsidenterne eller premierministrene fra en lang række lande: Indonesien, Kasakhstan, Ungarn, Chile, Serbien, Usbekistan, Etiopien og Papua Ny Guinea. Andre fornemme

gæster, der var ankommet tirsdag aften, omfatter FN's generalsekretær og præsidenter og premierministre fra Rusland, Argentina, Vietnam, Mongoliet, Mozambique, Pakistan, Thailand, Kenya, Cambodja, Laos, Sri Lanka og Republikken Congo.

Foto: cottonbro studio, Pexels CC0

Kina opfordrer USA: Tid til at afholde en international fredskonference

Den 16. oktober 2023 (EIRNS) – Uden indgriben er den palæstinensisk-israelske situation optakten til Tredje Verdenskrig. Den strategiske situation i Sydvestasien er utrolig farlig og eskaleres nu på en måde, så afsmittningen kan antænde en global storbrand.

I weekenden understregede den kinesiske udenrigsminister Wang Yi under et opkald til den amerikanske udenrigsminister Antony Blinken, at de store nationer nu må støtte en international konference om krisesituationen. USA er blevet informeret.

Forslaget om en fredskonference går tilbage til juni sidste år, hvor den kinesiske præsident Xi Jinping fremlagde behovet for en international fredskonference om Israel-Palæstina-konflikten. Det forslag er nu tilbage på dagsordenen, og det haster på liv og død.

Forslaget blev rejst af Kina over for Brasilien i sidste uge. Det kinesiske udenrigsministeriums talsmand, Wang Wenbin, sagde den 13. oktober, at Wang Yi koordinerer forslaget om fredskonferencen med embedsmænd fra Brasilien. Bemærk, at

Brasilien har det roterende formandskab for FN's Sikkerhedsråd i denne måned. Wang konfererede den 12. oktober med den brasilianske præsident Lula da Silvas udenrigspolitiske chefrådgiver, Celso Amorim, om den palæstinensisk-israelske konflikt. Wang sagde til Amorim: "Kina opfordrer til en international fredskonference med større autoritet og gennemslagskraft så hurtigt som muligt for at mobilisere en mere bredt funderet international konsensus med tostatsløsningen som grundlag og for at formulere en tidsplan og køreplan til det formål." Wang Yi tilføjede, at FN både har et ansvar og en forpligtelse til "at spille sin rolle i det palæstinensiske anliggende."

Situationen på stedet for de 2,3 millioner mennesker i Gazastriben er en situation, der kan føre til massedød. Det anslås, at 1 million mennesker er fordrevet i Gaza; blandt dem er mere end 500.000, der forsøgte at tage fra nord til syd. Verdenssundhedsorganisationen WHO har udsendt en erklæring, hvor de kalder Israels ordre om at evakuere folk fra nord til syd for en "dødsdom". Dette påvirkede 22 hospitaler, hvor mange af de 2.000 patienter var for syge til at blive flyttet. Der er hverken vand eller sanitet til hundredtusindvis af mennesker. Elektriciteten er for det meste afbrudt. Fødevarer manglen er akut.

På den militære side ramte IDF (Israels forsvarsstyrker) Gaza 250 steder søndag den 15. oktober og fortsatte angrebene i dag, også i det sydlige Gaza, hvor indbyggerne i det nordlige Gaza blev beordret af Israel til at flytte. Hamas' raketter fortsætter ind i Israel med mellemrum. Israel har samlet styrker på to fronter – grænsen til Gaza og grænsen til Libanon, hvor man står over for Hizbollah. Israel har evakueret 28 landsbyer langs sin nordlige grænse.

Hangarskibet USS Gerald R. Fords kampgruppe er fortsat i det østlige Middelhav. Den 13. oktober forlod USS Dwight Eisenhower havnen i Norfolk, Virginia, for at tage til Middelhavet med yderligere styrker til det, som det

amerikanske militær kalder "afskrækkelse". Fregatter fra Italien og Storbritannien er blevet beordret til at slutte sig til de amerikanske styrker. Det dramatiske aspekt ved denne samlede styrke er, som mange militæreksperter har bemærket, at blot nogle få droner kan forårsage stor skade på flåden, før flyene overhovedet når at lette.

Den erfarne amerikanske efterretningsanalytiker Ray McGovern sendte søndag en skarp X-besked om det maritime vanvid: "Ind i dødens dal sejlede de 10.000 ombord på hangarskibene Ford og Eisenhower – som skydeskiver for sværmende droner og andre våben, som dem, der gjorde kort proces med Den Lette Brigades angreb, ikke havde drømt om. Måske ønsker Blinken/Nuland/Austin dette? Eller er de bare tåbelige?"

Minister Blinken var tilbage i Israel i dag, efter en tur rundt til seks arabiske lande siden hans første hastebesøg i Israel i sidste uge. Imidlertid ikke blot uden en løsning, men med en forværring af krisen. Også EU-kommissionens formand, Ursula von der Leyen, var på besøg. Præsident Biden drager til Israel onsdag, ifølge nye forlydender her til aften. Den tyske præsident Olaf Scholz sagde i dag, at han måske snart kommer på besøg. Deres gentagne opremsning: "Israel har ansvaret og forpligtelsen til at gøre, hvad det vil for at beskytte sig selv."

I modsætning hertil spiller Den Internationale Fredskoalition (IPC), som kun har været i gang i fem måneder, en afgørende rolle for at mobilisere afgørende handling internationalt til at gribe ind for sikkerhed i alle henseender, for alle nationer. Fredag den 20. oktober afholdes det andet åbne (online) IPC-møde med internationale personer og netværksledere for fred, efter den indledende dialog sidste fredag.

Der vil være en verdensomspændende vigtig platform for tanker, forslag og samarbejde om nødsituationen i Sydvestasien på Bælte- og Vej-Initiativets 10-års jubilæumsforum i Kina den

17.-18. oktober. Allerede i dag er mange statsoverhoveder ankommet, og vigtige bilaterale møder har fundet sted, bl.a. mellem den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov og udenrigsminister Wang Yi. Blandt de tusindvis af mennesker, der deltager, vil delegationer repræsentere 140 lande, og 200 af deltagerne vil være på ministerniveau eller højere. Præsident Xi Jinping forventes at byde deltagerne velkommen i begyndelsen af sessionerne og også holde en større tale onsdag på plenarmødet.

Der har været masseprotester over hele verden i den forgangne weekend med krav om humanitære nødforanstaltninger i Palæstina og forhandlinger om fred i Sydvestasien. Tusinder var på gaden i byer over hele verden. I dag mødte folk op udenfor Det Hvide Hus i Washington, D.C., for at kræve et stop for udslettelsen af Gaza og tiltag for retfærdighed og fred.

Schiller Instituttets stifter og medinitiativtager til IPC, Helga Zepp-LaRouche, konfererede i dag med samarbejdspartnere om fokus for de umiddelbare krav. Der må være en øjeblikkelig afslutning på volden. Der er brug for en proces med en forhandlet løsning, som skal finde sted i forbindelse med en fredskonference. Hvis det skal lykkes, må den Globale Majoritet spille en ledende rolle i denne proces. Alt dette haster, og det kan ses som det første skridt mod en sikkerheds- og udviklingsarkitektur på verdensplan.

Foto: Harley Black, Pexels, CC0

Risikoen for verdenskrig, og hvad der kan stoppe den

Den 15. oktober 2023 (EIRNS) – Den voksende BRIKS-gruppe omfatter fem vigtige nationer i regionen Mellemøsten-Nordafrika, herunder tre af verdens største producenter af fossile brændstoffer – Iran, Saudi-Arabien og De forenede arabiske Emirater – samt Egypten og Etiopien. Blandt disse nationer udvikles nu kernen i teknologioverførsel på verdensplan – for atomenergi, hurtig transport, rumteknologier – med skabelsen af produktiv kredit ledet af Kinas Bælte- og Vej-Initiativ. Den fremtidige udvikling af verdensøkonomien er til stede, hvis USA og de europæiske nationer vil slutte sig til den.

Midt i denne region er der udbrudt krig mellem Israels væbnede styrker og palæstinensiske Hamas, som har alle muligheder for at sprede sig. BRIKS-nationerne Kina og Brasilien har påbegyndt organiseringen af en international fredskonference for at stoppe krigene både i Sydvestasien og i Europa, og for at bruge kredit til udvikling til dette formål.

Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, der organiserer verdensomspændende støtte til sådanne fredsinitiativer, advarede den 11. oktober: "Faren er nu, at en meget blodig konflikt vil udspille sig med potentiale til at gå ud over regionen og føre til verdenskrig – for hvis det involverer Iran, tænker jeg, at vi er helt ude i tovene."

Men USA har sendt en hangarskibs-angrebsgruppe og udenrigsminister Antony Blinken ind i krisen. Hvad siger Blinken – som arbejder sammen med Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater, Kuwait, Jordan, Qatar, Bahrain, Tyrkiet – og andre amerikanske topembedsmænd inden for sikkerhed og militær til disse regeringer og regeringerne i Iran og Syrien?

Biden-administrationens ord til medierne har været, at den advarer regionen (i særdeleshed Iran og Syrien) om ikke at udvide krigen. Den nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan talte søndag morgen om "hemmelig kommunikation" videregivet til Iran.

Men baseret på al amerikansk militærhistorie siden 1944-45 er det meget muligt, at denne hemmelige kommunikation indeholder en trussel om at angribe Iran og/eller Syrien med "alle militære midler" (dvs. inklusive taktiske atomvåben), hvis disse lande går i krig mod de israelske forsvarsstyrker eller støtter libanesiske Hizbollah i at gøre det.

Den amerikanske regering har – som regel i al hemmelighed – fremsendt sådanne trusler om første brug af atomvåben mod andre atommagter og/eller ikke-atommagter i mere end 25 forskellige militære kriser siden bombningen af Hiroshima og Nagasaki. Lige siden udviklingen af atomvåben er amerikanske præsidenter kommet med specifikke trusler om at bruge atomvåben først: fra Trumans faktiske brug af atombomber i 1945 for at true Rusland; til hans offentlige udtalelse i 1950: "Der har altid været aktive overvejelser om at bruge dem" i Korea; til George W. Bushs og Dick Cheney's atomtrusler til Iran i 2006; til Donald Trumps meget offentlige trusler i 2018 om at ødelægge Nordkorea med atomvåben.

Hele USA's 75-årige militærhistorie er dokumenteret i afdøde Daniel Ellsbergs rystende bog fra 2017, Dommedagsmaskinen: Tilståelser fra en atomkrigsplanlægger. Krigen mellem Israel og Hamas ligner 25-30 krigskriser siden 1945, hvor den amerikanske regering har brugt, offentligt antydnet og/eller hemmeligt truet med at bruge atomvåben mod både atommagter og ikke-atommagter for at foregribe "modstanderes" handlinger.

Præsident Joe Bidens påstand om, at han havde til hensigt at ændre USA's atomvåbenpolitik til kun at være afskrækkende, er simpelthen blevet droppet, siden han tiltrådte. Og nu har Kongressens kommission om USA's strategiske holdning udgivet

en rapport, der opfordrer til at opbygge atomvåben og fremføringskapacitet til at udkæmpe en atomkrig mod både Rusland og Kina. Rapporten truer Rusland og Kina med atomkrig under påskud af, at de på en eller anden måde vil fremprovokere den.

Igen, som Helga Zepp-LaRouche advarede om, er faren "verdenskrig – for hvis den involverer Iran, tror jeg, at vi er ude over alle grænser."

Langt de fleste amerikanere, og de fleste andre i nationer over hele verden, har sjældent været klar over de trusler om "forebyggende" atombombning, som amerikanske ledere og militære embedsmænd fremsatte. Rapporten fra Kongressens kommission er en advarsel. Vi er nu ansvarlige for at handle, så denne tragedie ikke udvikler sig til en verdenskrig. Den voksende gruppe af BRIKS-nationer, midt i hvilken denne krig er blevet udløst, er vores allierede i dette, da de tager dette ansvar – både for fred og for finansiering af reel, fysisk-økonomisk udvikling.

National sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan om 'privat kommunikation' til Iran

15. oktober 2023 (EIRNS) – Den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, blev i "Face the Nation" søndag morgen den 15. oktober spurgt om den anden hangarskibsstyrke (USS Dwight D. Eisenhower-gruppen), som Biden sendte – hvorfor en anden hangarskibsstyrke? Biden-administrationen havde allerede beordret USS Gerald R. Ford Battle Group til det østlige Middelhav den 9. oktober.

Sullivan svarede bl.a.:

"Libanesiske Hizbollah, en stedfortræder for Iran, befinder sig der, et angreb på Israels nordlige grænse med betydelig militær kapacitet og en historie med at angribe staten Israel. Og faktisk har vi i de sidste par dage set træfninger på tværs af den nordlige grænse, som kun øger risikoen for en

optrapning. Men vi kan selvfølgelig ikke udelukke, at Iran vælger at engagere sig direkte på en eller anden måde; vi er nødt til at forberede os på alle tænkelige hændelser...

“Vi har midler til at kommunikere fortroligt med Iran. Og vi har benyttet os af disse midler i løbet af de sidste par dage for at gøre det forståeligt rent privat, hvad vi har sagt offentligt.”

General Frank McKenzie (fhv.), tidligere øverstbefalende for CENTCOM (2019-2022), var den sidste gæst i programmet og svarede på et spørgsmål om Sullivans bemærkninger: “Så jeg tror, at det andet hangarskib er tiltænkt at sende et stærkt budskab til Iran om, at ... de ikke vil være i stand til at handle med ond vilje for at komme ind i denne konflikt. Vi vil gerne holde dem ude af den.”

Iranske og Hizbollah-embedsmænd mødtes 14. oktober; iransk budskab i FN?

15. oktober 2023 (EIRNS)-Irans udenrigsminister Hossein Amir-Abdollahian fortalte pressen den 14. oktober i Beirut, at han den 13. oktober havde mødtes med Hizbollah-lederen Sayyed Hassan Nasrallah, ifølge AP. AP citerede Amir-Abdollahian for at sige: “Jeg kender til de scenarier, som Hizbollah har sat i værk. Ethvert skridt, som modstandsbevægelsen (Hizbollah) tager, vil forårsage et stort jordskælv i den zionistiske enhed.” Amir-Abdollahian tilføjede: “Jeg ønsker at advare krigsforbryderne og dem, der støtter denne enhed, før det er for sent at stoppe forbrydelserne mod civile i Gaza, for det kan være for sent om få timer.”

Nyhedsmediet Axios rapporterede i går, at Amir-Abdollahian også brugte et møde den 14. oktober med FN's særlige koordinator for fredsprocessen i Mellemøsten, Tor Wennesland, til at sige, at hvis den israelske militæroperation fortsætter – og især hvis Israel gennemfører sit løfte om en landoffensiv i Gaza – bliver Iran nødt til at reagere. Axios' rapport citerede to diplomatiske kilder, som hævdede at have kendskab

til sagen.

Foto: Ömer Faruk Yıldız, Pexels CC0

Bliver man narret én gang, er det en skam.

Narres man to gange, får man måske ikke en tredje chance

Den 12. oktober 2023 (EIRNS) – I løbet af de sidste par dage er vestlige regeringer og samfund blevet stillet op bag forsvaret af Israel på en måde, der ville få selv en eksercits-sergent til at rødme. Som den amerikanske udenrigsminister Antony Blinken sagde, da han ankom til Israel i dag: “Vi står bag det israelske folk. Vi står bag dem i dag. Vi vil støtte dem i morgen. Vi vil bakke dem op hver dag.” Selv Blinken blev dog overgået af den tyske kansler Olaf Scholz, som pådrog sig skylden den 12. oktober, da han sagde: “Vores egen historie, vores ansvar som følge af Holocaust, gør det til en uophørlig opgave for os at forsvare staten Israels sikkerhed.”

I hvert fald i Tyskland, Frankrig, Canada og Storbritannien er enhver pro-palæstinensisk manifestation blevet erklæret ulovlig, og overtrædere kan blive arresteret. I USA, hvor det endnu ikke er så ekstremt, bliver selv de mest beskedne opfordringer til våbenhvile og spørgsmålstegn ved Israels ufejlbarlighed fordømt. Og dette mens Israel belejrer Gaza og har lukket for alt vand, brændstof og elektricitet til området – foruden en nådesløs bombekampagne.

Det er klart, at Hamas' angreb på Israel siden sidste weekend har været afskyelige, og spændingerne er forståeligt nok skyhøje. Men der er et problem med denne fastlåste fortælling: Hvilket Israel bliver vi bedt om at støtte? Hvilken hjemlig fraktion, som hver især har drastisk forskellige syn på, hvordan krisen skal løses, udgør det korrekte Israel? Som det er blevet bemærket af denne artikel og andre, er der en intern kamp i Israel og et enormt raseri mod premierminister Benjamin Netanyahu, som mange giver skylden for den dødelige optrapning. Der er mange i Israel, som ikke mener, at det er i Israels bedste interesse at lancere et fuldt angreb på Hamas og for evigt ødelægge deres arabiske naboer. Hvorfor nævner vestlige diplomater ikke det?

Derfor er det egentlige spørgsmål: Hvem ønsker at få jer med i en altomfattende krig i Sydvestasien, og i hvis interesse vil det være?

Ligesom krisen i Ukraine har dette bevæget sig ind på geopolitikkens domæne. Den nuværende krise og de efterfølgende reaktioner har mindre og mindre at gøre med interesserne og aktørerne hos dem, der tilsyneladende er på scenen foran os, og mere og mere med helt andre interesser. En propagandakampagne uden fortilfælde er i gang over hele verden, hvor der bliver rusket op i folks hjerter for at få dem til at støtte mere krig. Dette er fyldt med forfærdelige videoer og optagelser af grusomheder, som ikke opnår andet end at fremkalde de mest umiddelbare følelser.

Kan du huske Bucha, Izyum og de ukrainske forældreløse børn? På samme måde som det nu sker med Israel, har det hovedkulds spring ind i en broderkrig i Ukraine efterladt nationen i opløsning med hundredtusindvis af døde borgere. Ukraines fremtid er dystert, hvis landet og verden overhovedet overlever den eskalerende stedfortræderkrig, som NATO fører mod Rusland. Kun en tåbe kan forestille sig, at det er i Ukraines egentlige interesse.

En sand statsmand eller -kvinde lader sig ikke slå ud, når følelserne bliver ophedede. Tag kommentarerne fra den franske udenrigsminister Catherine Colonna, som den 11. oktober sagde, at en uafhængig palæstinensisk stat er "den eneste løsning, som efter vores mening vil sikre, at begge folk [israelere og palæstinensere] kan leve i fred og sikkerhed på lang sigt... Når tiden er inde, må vi tilbage til arbejdet for at skabe løsninger, der muliggør politisk dialog for at genoprette en politisk horisont og, om muligt, skabe fred."

Colonna blev bakket op af den tidligere franske premierminister Dominique de Villepin, som den 12. oktober sagde, at to-statsløsningen "mere end nogensinde i dag er den eneste," og at den "med hensyn til sikkerhed er den bedste garanti, Israel kan få." Villepin understregede også, at "Israel har et ansvar for dette, fordi det har gjort alt for at opnå splittelse."

Stop op og tænk over det: Hvordan reagerer andre regeringer i regionen, hvis dørtrin konsekvenserne af denne krig vil blive efterladt på? Styrter de fremad og forsøger at "vælge side"? Den Arabiske Liga indkaldte til et hastemøde den 11. oktober, hvor deres udenrigsministre opfordrede til en øjeblikkelig våbenhvile, akut humanitær hjælp og en to-statsløsning. Derudover har der været en strøm af diskussioner mellem statslederne i Tyrkiet, Saudi-Arabien, Algeriet, Iran og Jordan og sandsynligvis mange andre, som alle har opfordret til en nedtrapning af konflikten og hurtige skridt til forhandlinger af hensyn til begge sider. Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov sagde efter et møde i Commonwealth of Independent States i Kirgisistan, at det også er nødvendigt at fokusere på "problemets kerne".

I modsætning til dette, og fornuft, har USA udstationeret en hangarskibsgruppe i regionen og ser også ud til at have udsendt endnu en marineenhed.

Endnu mere ydmyge var kommentarerne fra den russiske præsident

Putin, som identificerede behovet for at have medfølelse med begge sider og anerkende, at den endeløse cyklus af uretfærdigheder aldrig vil løse problemet. I en tale i går ved den Russiske Energi-Uges plenarmøde sagde Putin: "Vi forstår, at bitterheden er enorm på begge sider, men uanset hvor stor den er, bør man gøre alt for at minimere eller reducere tabene blandt civilbefolkningen til nul.... Man kan ikke løse problemet i sin helhed uden at tage fat på grundlæggende politiske spørgsmål, hvoraf det vigtigste er oprettelsen af en suveræn palæstinensisk stat med hovedstad i Østjerusalem," sagde han.

Men løsningen ligger på et endnu højere plan. Som Helga Zepp-LaRouche har insisteret på, vil kun en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur på verdensplan, som tager alle nationers interesser i betragtning, kunne løse denne slags konflikter, der strækker sig over flere generationer. Det vil aldrig blive løst inden for en given region eller den nuværende fejlslagne ramme, men kun ved at ændre den faktiske ramme, inden for hvilken problemet eksisterer – i dette tilfælde et døende oligarkisk system, som geopolitiske konflikter i det såkaldte Mellemøsten blot er et udslag af.

I en tale på Central Connecticut State University i 2009 italesatte Lyndon LaRouche problemet i Sydvestasien:

"Se ikke Mellemøsten som noget, der har sin egen historie, men Mellemøsten som noget, der er en del af historiens proces.

"Og ... lad være med at se på den israelsk-arabiske konflikt. Ignorér den ikke, men lad være med at se på den. For konflikten er ikke bestemt af israelerne eller araberne. Den bestemmes af internationale kræfter, som har øje for denne region. Hvordan det? Som et krydsfelt mellem Middelhavet og Det Indiske Ocean, Europas forhold til Asien, Europas forhold til Østafrika og så videre.

"Derfor er det du ser, netop det."

"Gå nu tilbage og spørg, hvor briterne fik den idé fra – som

de gjorde med Sykes-Picot – hvorfra fik de den lyse idé at holde den arabiske befolkning, og det, der blev til den israelske befolkning, i permanent splid med hinanden? At slå hinanden ihjel over land, der ikke var værd at kæmpe om, hvad angår dets kvalitet.

“... Og man sidder der med fortvivlelse, og man siger, vil disse mennesker bare begå selvmord og uddø? Dræbe hinanden til udryddelse? Hvad er der galt her?

“Jamen, der er nogen, der manipulerer dem. Nogen udnytter og orkestrerer situationen...”

“Vi er derfor nødt til at gå fra at tænke på konflikt mellem nationer og regioner til alternativet til konflikt, ved at finde det der forener os gennem vores fælles formål som uafhængige suveræne nationer, i stedet for at søge en løsning på den konflikt, vi nu har indbyrdes. Det er den eneste chance, vi har. Og når man ser på mulighederne for denne region, ligesom Sydvestasien, så vil den eneste chance ikke opstå inde fra Sydvestasien. Vi vil gøre, og må gøre, hvad vi kan for det område, for at forsøge at stoppe blodsudgydelserne, pinen, for at forhindre krigen. Men det vil ikke lykkes, før vi ændrer historien, ændrer den verden, som denne region er en del af.”

I næste uge begynder Kinas tredje Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, hvor 130 lande vil være repræsenteret for at diskutere økonomisk udvikling på tværs af kontinenter og civilisationer. Det vil være et godt sted at starte for at få verden til at bevæge sig i en anden retning.

Forsvar menneskeheden

9. oktober 2023 (EIRNS) – Der er to reaktioner internationalt på de forfærdelige begivenheder i Israel/Gaza i sidste weekend, som nu forværres minut for minut. Der er dem, der forsøger at udnytte det ud fra geopolitiske, onde hensigter, og der er dem, som opfordrer til våbenhvile, ro og til at tage fat på at løse de faktorer, der førte til en sådan rædsel. Af respekt for de forfærdelige personlige kvaler, der umiddelbart er involveret, er der intet andet udgangspunkt for at se på krisen end fra højeste niveau, så man kan handle for at afslutte den.

På den geopolitiske side er der mange skæbnesvangre træk. USA har sendt en slagstyrke, ledet af verdens største hangarskib, USS Gerald R. Ford, ind i det østlige Middelhav som en magtdemonstration og beredskab til angreb. USA's forsvarsminister Lloyd Austin har beordret ammunition og forsyninger til Israel for at understøtte en maksimal hævnaktion. Den Europæiske Union suspenderede i dag al livsopretholdende humanitær hjælp til Gaza. EU-kommissionen handlede uden at konsultere sine 27 medlemslande. De mødes til hastemøde tirsdag den 10. oktober. EU suspenderede sin bistand, samtidig med at Israel har indført en "fuldstændig belejring" for at afskære al elektricitet, vand, mad og andre forsyninger til de 2,3 millioner mennesker i Gaza.

I alt er dødstallet blandt palæstinensere og israelere, og andre nationaliteter fra Thailand til USA, mere end 2.000, med tusindvis af sårede, og der er intet ophør i sigte.

På fornuftens og medfølelsens side er der opfordringer til våbenhvile, til at indlede forhandlinger og til at gøre noget ved den elendighed, der præger Gaza og de palæstinensiske områder, og til at etablere to stater for befolkningerne i Israel og Palæstina. Dette blev gentaget i dag af generalsekretæren for Den Arabiske Liga, Ahmed Aboul Gheit, og

af den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov, der mødtes i Moskva, og som forpligtede sig til at "stoppe blodsudgydelserne." Lavrov talte om at arbejde "med de lande, der er interesserede i at etablere varig fred i Mellemøsten." Gheit, en tidligere egyptisk udenrigsminister, erklærede: "Vi kræver, at der skabes politiske udsigter og en retfærdig løsning på den palæstinensisk-israelske konflikt."

Det samme synspunkt er blevet erklæret som Kinas politik og gentaget i dag i Beijing af præsident Xi Jinping, da han mødtes med det amerikanske senats flertalsleder Charles Schumer (D-NY), som ledede et kongresbesøg i Kina, og som skosede Kina for ikke at støtte Israel stærkt nok.

I mellemtiden er der et ildevarslende pres for at opbygge en sag om, at Iran er ansvarlig for Hamas-angrebet, så derfor "fortjener" Iran et vestligt (NATO-) angreb – en udløser for global holocaust...

I dag talte Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj (via video) til NATO's parlamentariske forsamling i København, hvor han sammenlignede Rusland og Hamas som terrorister på grund af deres "uprovokerede" angreb. Han krævede, at USA overvandt sine "interne" politiske skænderier og fremskaffede pengene til våben og støtte til Ukraine.

Disse få opdateringer understreger den kritiske opfordring til handling, som Den Internationale Fredskoalition, Schiller Instituttet og samarbejdende netværk og personer verden over udsender: Stop krigsførelsen! Afskær finansieringen. [Indled forhandlinger]

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udtalte i dag: "Jeg tror, at vores tilgang, uanset hvad situationen er på jorden, er, at man ikke kan se på nogen af disse situationer enkeltvis og alene. Man er nødt til at se på Ukraine, NATO's udvidelse siden 1990; krigen i Ukraine, faren for, at det fører til Tredje Verdenskrig på kort sigt. Nu har

vi derudover situationen i Sydvestasien. Andre konflikter er under opsejling, som Taiwan-spørgsmålet med Kina, Global NATO. Og så har vi en masse mindre konflikter, som ikke desto mindre er meget alvorlige for de mennesker, de angriber, som Armenien og Aserbajdsjan over Nagorno-Karabakh. Og for slet ikke at tale om Haiti og Afghanistan og alle de andre forfærdelige situationer.

“Så vores tilgang må være, at vi absolut må katalysere det hele ind i et nyt paradigme, for kun hvis man etablerer en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle landes sikkerheds- og udviklingsinteresser, kan der komme en fredelig løsning. Og det har været vores politik siden begyndelsen af krigen i Ukraine, og jeg mener, at det også er tilfældet med situationen i Sydvestasien.”

På tidspunktet for udsendelsen af denne advarsel vil Schiller Instituttet offentliggøre en international erklæring som en opfordring til handling. I Washington, D.C., vil LaRouche-organisationen onsdag den 11. oktober ved middagstid uden for Kongressen afholde et møde med temaet “Ingen penge til Ukraine, ingen Tredje Verdenskrig med Rusland og Kina.”

En talsmand for Schiller Instituttet rapporterede her til aften: “I de næste timer og dage må USA’s kongres, parlamenterne i Canada og Europa, præsidenterne i Central- og Sydamerika og regeringerne i Asien og Afrika høre og se verdens folk stå op for menneskeheden imod en verdenskrig med Rusland/Kina og ”krigsskuepladsernes befolkningskrige, som er en del af denne verdenskrig. Vi er nødt til at tage telefonerne og komme ind på embedsmændenes kontorer, vi er nødt til at gå ud på gaderne og foran regeringsinstitutioner for at sige, at krig ikke er svaret; at det er en forbrydelse mod menneskeheden at påtvinge de besiddelsesløse og fattige krig; at der ikke skal bruges en eneste dollar mere på våben til Ukraine....” [Begynd forhandlinger]

Foto: Belle Co, Pexels CC0

Prometheus- ikke Pandora – impulsen i den universelle historie

2. oktober 2023 (EIRNS) – I de næste to uger vil vi organisere en række aktiviteter for at gøre Helga Zepp-LaRouches, Diane Sares, Schiller Instituttets og LaRouche-organisationens stemme meget mere fremtrædende. Det specifikke sted for koncentration i de næste par dage er den hurtige udvidelse af fredagens drøftelser i Den Internationale Fredskoalition. Dette krydser det midlertidige “politiske kulturchok” i kølvandet på den betydningsfulde, om end endnu ikke afgørende, afstemning i Kongressen sidste lørdag, den 30. september, imod at inkludere penge til Ukraine-krigen i “budgetloven”.

I øjeblikket kan destabilisering og "overraskelse" blandt det politiske establishment ses i hele den transatlantiske sektor, fra Canada til Washington og hele Europa. NATO (hvis 27 EU-udenrigsministre for nylig mødtes på et hastemøde med Zelenskyj og andre i Kiev) er, selvom det er grimt og dødbringende, også reaktivt og derfor forudsigeligt. Afrika, Asien og Sydamerika forbliver trodsigt ikke overbeviste om retfærdigheden i den "ukrainske sag" [de organiserer sig for en forhandlet fredsløsning i stedet for at fortsætte krigen med dens forfærdelige konsekvenser], som de i stigende grad er i andre spørgsmål, fra "global opvarmningspolitik" til "indvandringspolitik". Og den mislykkede "modoffensiv" fra Ukraine har betydet, at da Zelenskyj forsøgte at gå til Kongressen, var han og hans håndlangere for tonedøve til at indse, at man aldrig skal bede de samme mennesker om flere

tocifrede milliarder af dollars til at kæmpe en krig, hvis "afgørende" slag man lige har tabt. Det kaldes at "smide gode penge efter dårlige", for ikke at nævne menneskeliv....

I modsætning hertil, er Zepp-LaRouches støtte til det tyske initiativ "Ending the War by a Negotiated Peace", på trods af synspunkter om det modsatte, et eksempel på, hvordan man overtræder de angiveligt "ubrydelige" begrænsninger i den britiske efterretningsvæsens orkestrerede fortalervirksomhed for total krig, herunder termonuklear krig. Se, hvad Storbritannien lige har gjort med det "benægtelige" nazistiske SS-nummer i det canadiske parlament. Som en publikation påpegede: "Den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyjs optræden foran det canadiske parlament var en stor politisk begivenhed, der var omhyggeligt forberedt. Inviterede gæster ville være blevet grundigt undersøgt af sikkerhedsmæssige årsager. Dette gælder

især for en 'æresgæst' som Hunka, der blev kaldt ved navn og officielt fejret".

Men hvis man konkluderer, at handlingen var bevidst, og anerkender, som Rusland ville gøre, at alle regeringsfunktioner i Canada overvåges af det britiske kongedømme, hvad er så det tilsigtede budskab? Hvad er de seneste udtalelser fra den britiske forsvarsminister? Hvad har de skiftende britiske premierministre gjort i de senere år? Hvilken indflydelse har Christopher Steele, MI6-chefen Sir Richard Dearlove, GCHQ-direktøren Robert Hannigan og den tidligere britiske ambassadør i USA, Sir Kim Darroch, haft på USA, især på Trump-administrationen og de to seneste amerikanske valg?

Men et hold af tyske politiske og militære ledere, der opfordrer til fredsforhandlinger i forbindelse med den pinlige, men tilsyneladende sande afsløring af, at kansler Olaf Scholz ville have godkendt og dermed stiltiende

deltaget i et USA-styret terrorangreb på Tyskland og Rusland i forbindelse med Nord Stream-rørledningen, skaber et kontrapunkt til det britisk-orkestrerede show. Og tyske antikrigsstyrker har netop mødtes i Frankfurt og annonceret, at de har til hensigt at afholde en demonstration i november for at modsætte sig den nuværende kurs mod ragnarok.

Dem der protesterer mod det tyske initiativ med den begrundelse, at "forhandlingsskibet er sejlet, og diplomatiet nu må vige pladsen for slagmarken, når den endelige beslutning skal træffes", bør tænke på, at den primære slagmark er i det menneskelige sind. Grækerne vandt slaget ved Marathon i Parthenons amfiteater gennem de tragiske dramaer, som Aischylos og andre præsenterede for hele byen Athen for at styrke borgerne år forinden til dagen for det store slag, der ville komme meget senere.

En sidste bemærkning: Medmindre de noterede sig det amerikanske udenrigsministeries meddelelse den 29. september om dets "Global Music Diplomacy Initiative", gik de relevante internationale efterretningstjenester og observatører, som burde have fanget dette, glip af en mulighed for at afsløre, selv for dem, der helst ikke vil vide det, hvordan britisk efterretningskontrol af USA faktisk fungerer. Et ikke så skjult angreb på de forskellige kinesiske globale sikkerheds-, udviklings- og sundhedsinitiativer, State's "Global Music Diplomacy Initiative", kommer dog for sent: Schiller Instituttets særlige musikalske operation er ikke bare blevet søsat, den er allerede blevet indført i Kina af en Schiller Institut-delegation, der netop er vendt tilbage derfra.

For yderligere indsigt i dette henviser vi interesserede til de indledende afsnit i Schiller Instituttets

underskriftsindsamling/erklæring:

“Frihedsdigteren Friedrich Schillers ‘Kunstnerne’ skal være standarden for at overvinde det kulturelle sammenbrud, der forhindrer fred og driver menneskeheden mod global atomkrig. Instituttet er i gang med at indsamle underskrifter til sin erklæring.

“Menneskeheden er igen nået til den skillevej, som Friedrich Schiller, frihedens digter, forudså på tidspunktet for Den amerikanske Frihedskrig, da han i 1785 udgav det værk, der er kendt på stort set alle sprog, ‘Ode til glæden’, som erklærer: “Alle mennesker vil blive brødre”. Digtet var så indflydelsesrigt i sin tid, at komponisten Ludwig van Beethoven brugte årtier af sit liv på at søge efter det “frøkrystal”, der var indlejret i digtet, og som til sidst ville blomstre i hans sidste symfoni i fire satser, der i sig selv er et monument over principperne for klassisk komposition.

“Dette referencepunkt må vækkes i hjerterne og sindene hos alle dem, der betragter sig selv som ‘kunstnere’, hvis vores civilisation nu skal lykkes med at bringe menneskeheden til den skillevej, som lederne af BRIKS og andre sammenslutninger, der mødtes den 22.-24. august, har bekendtgjort for at skabe en ny retfærdig verdensøkonomisk reorganisering af det kollapsende dollarbaserede finanssystem og for at standse spredningen af global krig, som, hvis den får lov til at fortsætte, helt sikkert vil blive til atomkrig.

“Blandt det forrige århundredes kunstnere var den internationalt anerkendte violinsolist Yehudi Menuhin, en passioneret fortaler for oprettelsen af FN, et eksempel på Schillers portræt af den sande kunstner, hvis beslutsomhed om at eliminere årsagerne til krig efterlod en arv, der skal følges.”

Et år efter Nord Stream-bombningen: Hvem, eller hvad, er krigens mål?

26. september 2023 (EIRNS) – For et år siden ødelagde en række eksplosioner Nord Stream-rørledningen, der leverede russisk gas til Tyskland, og en af de to linjer i Nord Stream 2. Denne terrorhandling uden sidestykke mod civil energiinfrastruktur var med til at indlede en enormt bekostelig vinter for Tyskland og Europa mere generelt; energipriserne steg med enorme beløb i adskillige måneder. Energiintensive industrier er flygtet fra Tyskland og har primært flyttet produktionen til Kina og USA. Med samlede omkostninger på over 100 milliarder euro kunne man forvente, at Tyskland ville handle hurtigt for at finde de skyldige, men sandheden er det stik modsatte.

I en ny artikel, der blev offentliggjort på årsdagen for bombningerne, siger journalisten Seymour Hersh, at det endelige mål for ødelæggelsen af Nord Stream ikke var Rusland, men i virkeligheden Tyskland og Europa. “Biden-administrationen sprængte rørledningerne i luften, men handlingen havde ikke meget at gøre med at vinde eller stoppe krigen i Ukraine,” konkluderer Hersh. “Det skyldtes frygten i Det Hvide Hus for, at Tyskland ville vakle og tænde for strømmen af russisk gas... Og dermed fulgte den ultimative frygt: at USA ville miste sin mangeårige forrang i Vesteuropa.”

Her er Seymour Hershs oprindelige artikel: <https://seymourhersh.substack.com/p/how-america-took-out-the-nord-stream>

Her er Schiller Instituttets dækning af et interview med Hersch, den 14. februar 2023: <https://schillerinstitut.dk/si/2023/02/seymour-hersh-interviewet-af-berliner-zeitung/>

Da USA's præsident Joe Biden den 7. februar 2022 truede Rusland med, at "hvis Rusland invaderer ... vil der ikke længere være en Nord Stream 2. Vi vil sætte en stopper for det," udtalte han på en pressekonference med Olaf Scholz, Tysklands forbundskansler, som forklarede, at han var på linje med USA: "Vi handler sammen. Vi er absolut forenede." Senere samme måned lancerede iværksatte Putin en militær operation i Ukraine. Men rørledningerne blev ikke ødelagt før flere måneder senere. Hvorfor ikke? Var der en frygt for, at der ville ske en tilnærmelse, at verden ville rejse sig og kræve fred og en anerkendelse af de russiske sikkerhedsproblemer? Ved at ødelægge rørledningen blev en vej til et omfattende potentielt samarbejde mellem Tyskland og Rusland afskåret.

Denne årssdag kommer, mens FN er ved at afslutte sin generaldebat for 2023, hvor et voksende kor af nationer insisterer på, at et nyt paradigme bliver nødt til at vinde indpas i verden. "De dage, hvor nogle få nationer satte dagsordenen og forventede, at andre rettede ind, er forbi," sagde repræsentanten for verdens mest folkerige nation, Indien. "I vores drøftelser går vi ofte ind for at fremme en regelbaseret orden. Fra tid til anden påberåber vi os også respekt for FN's charter. Men trods al den snak er det stadig nogle få nationer, der former dagsordenen og forsøger at definere normerne. Det kan ikke fortsætte i det uendelige. Og det vil heller ikke stå uimodsagt... Når virkeligheden afviger fra retorikken, må vi have modet til at sige det." Premierministeren fra nabolandet Pakistan advarede om, at på trods af verdens behov for udvikling, "er spændingerne mellem de globale magter fortsat med at blive optrappet. Vi ser fremkomsten af nye og gamle militære og politiske blokke.

military-and-foreign-affairs-experts-release-proposal-ending-the-war-with-a-negotiated-peace/

Verden har ikke bare brug for at finde en modus vivendi med styret sameksistens, men et system, hvor begge parter er dedikerede tiloptaget af næstens, den andens, fordel. Den indiske udenrigsminister S. Jaishankar udtrykte en sådan ændring i Indiens tiltænkte rolle på den internationale scene: "Fra at være alliancefri har vi nu udviklet os til at være Vishwa Mitra [en ven af verden]."

‘Særlig musikalsk operation’ ved FN: Anbring fornuftens stemme i ‘den andens’ sind

22. september 2023 (EIRNS) – "(Musik) er den del af os, der er forbundet med det guddommelige. Jeg kan huske, at Dr. Thurman engang sagde, at Gud skabte mennesket i sit eget billede i det døde centrum, så i det døde centrum af Guds hjerne er der dette billede af, hvad mennesket er; og på et tidspunkt, hvor mennesket når den fulde udvikling af dette billede, så vil det være på niveau med englens... Og det glemte jeg aldrig: "Ah! Så det er det, evolutionen handler om! Mennesket kommer endelig ind i det billede, der er i centrum af Guds hjerne, af hvad mennesket skal være!" ... Og vi er alle udstyret med denne grundlæggende ting, og musik er det." – Bariton William Warfield, bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet, interview, 26. november 1994.

Torsdag den 21. september, i New Yorks forfaldne gader omkring FN, genintroducerede Schiller Instituttet et ældgammelt

princip for kulturel krigsførelse, som alle store civilisationer, der har forsøgt at bringe menneskeheden videre fra de periodiske "mørke tidsaldre", kender. Midt i det der blev kaldt "International Fredsdag", men som uden for FN var en række højlydte og på et tidspunkt endog voldelige protestkonfrontationer, placerede et "Humanity For Peace"-kor, forankret i Schiller Instituttets kor i New York (grundlagt for 9 år siden af den uafhængige amerikanske senatskandidat Diane Sare), sin velafstemte stemme i centrum af kampen for ikke bare menneskehedens overlevelse, men også dens værdighed. Den "særlige musikalske operation", som dybt påvirkede selv dem, der var indædte modstandere af både Schiller Instituttets og endog Humanity For Peace's specifikke forslag og synspunkter, videreførte med succes det sande formål, som Franklin Roosevelt havde udtænkt FN til ved slutningen af Anden Verdenskrig.

Som Helga Zepp-LaRouche har observeret, bl.a. i sin grundlæggelse af Schiller Instituttet for næsten 40 år siden, er det den bevidste uddannelse af følelserne, den æstetiske uddannelse af menneskeheden, der enten skal ledsage eller helst gå forud for den succesfulde gennemførelse af positive "revolutionære" forandringer i et samfund. Denne forandring skal være revolutionær i den forstand, som Mahatma Gandhi og Dr. Martin Luther King, Jr. foreslog i deres sociale praksis, kaldet "eksperimenter med sandhed". Disse eksperimenter involverer altid en samtidig, viljemæssig forandring i selvet såvel som i samfundet. Det er det, der menes med kreativ, ikke-voldelig direkte aktion – at finde en frivillig måde, uden tvang, at overskride voldelig uretfærdighed såvel som voldelig gengældelse – den "naturlige" reaktion på uretfærdighed – ved hjælp af et højere princip, der tiltrækker modstanderen ved at hverve sig selv til "en mere fremragende måde." For eksempel må den aksiomatiske afhængighed af krig som en levedygtig metode til at løse alle de grundlæggende problemer, som menneskeheden står over for, afvises fuldt ud, hvis menneskeheden ikke kun skal overleve på kort sigt, men

også udvikle sig på lang sigt. For at gøre dette, kræver en fælles indsats for at nå et "umuligt" mål (som den fælles månemission, JFK foreslog premierminister Nikita Khrusjtjov ved FN's Generalforsamling den 20. september 1963), at der frembringes nye evner og derfor nye personlighedskvaliteter hos hver modstander. "Elevation", ophøjelse, og rummet er uløseligt forbundet.

Zepp-LaRouche komponerede sine Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur, som nu har været i omløb blandt nationer i næsten et år, med sådanne overvejelser i tankerne. "Det nye paradigme, der vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal rettes imod, må derfor eliminere begrebet oligarki for altid og fortsætte med at organisere den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres. Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal diskuteres, og hvis der opnås enighed, skal de realiseres..." Princip ti siger: "Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers' lovmæssighed er i overensstemmelse og samhörighed, og at alt ondt er et resultat af manglende udvikling og derfor kan overvindes."

Hvad det konkret betyder at gøre dette, ligger inden for rammerne af offentlige, gadebaserede "eksperimenter med sandhed". De omkring 70 mennesker, der var samlet på vegne af Humanity For Peace, inklusive det "centrale" kor på 30, dannede et udvidet kor, ikke kun for sang, men for politik, der med succes skar igennem den kakofoni, der ellers prægede omgivelserne. Atmosfæren var så kaotisk, at en sanger, som faktisk blev hele aftenen, senere på aftenen skrev: "Har vi lige sunget i en krigszone?"

Der var grund til at spørge. På den ene side af Humanity For Peace-delegationen opstod der et skænderi mellem modsatrettede fraktioner i en afrikansk nation, som måtte opløses af politiet. Og lige ved siden af Schiller Instituttets samlingssted var der placeret den skingre ukrainske opposition til Putin og Rusland, som blev stillet over for vores bannere, der proklamerede "Kolonialismen er forbi!" og vores litteratur. Efter at flere logistiske forhindringer var overvundet, samledes koret. Med en baggrund af to bannere, hver med et stort billede af Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche med teksten: "Avanceret overførsel af energiteknologi – den eneste sande betaling for kolonialisme" og illustreret med Verdenslandbroen, en fusionsreaktor og rumfærgen, begyndte de med "Dona Nobis Pacem" og fremførte senere sangen "Shalom Chaverim". Ind imellem spillede instruktør Jonathan Heffelfinger "Auld Lang Syne" på trompet og talte om behovet for fred. Det var en måde gradvist at få mental kontrol over det udendørs område, hvor flere grupper sang, spillede musik og råbte. Tenoren Everett Suttle og sopranen Indira Mahajan indtog derefter scenen – som blot var gaden – og fik til opgave at finde en måde at forhindre ukrainerne ved siden af, tre meter væk, i at råbe og overdøve musikken. Da Suttle, uden mikrofon, begyndte at synge hymnen "There's A Meeting In This Building" få sekunder efter, blev demonstranterne gradvist mindre højlydte, indtil de stoppede op – stoppede op for at lytte.

Suttle sagde, at det mentale billede, han brugte, var Roland Hayes, der gik på scenen i Berlin, Tyskland, i 1927 foran et fjendtligt publikum. I det velkendte tilfælde nægtede Hayes at bevæge sig eller starte, indtil publikum blev tavse. Suttle sagde, at han vidste, at han ikke havde evnen til at få ukrainerne til at gøre det, "så jeg lukkede bare mine øjne og blev stille indeni mig selv." Derefter fremførte han "No More Auction Block for Me", og Indira Mahajan sluttede af med "He's Got the Whole World in His Hands". Umiddelbart efter disse optrædener læste Anastasia Battle Helga Zepp-LaRouches

bemærkninger op, som var forberedt til uddeling og diskussion i FN – for nu var folk forberedt og kvalificerede til at høre dem. Musikken havde banet vejen.

Optrædenerne blev udført uden akkompagnement. Der var endda klapsalver fra ukrainerne, hvoraf en af dem tilfældigvis mødte Suttle senere på en restaurant. “Jeg kan huske, at han havde hestehale; han var en af dem, der sang mest derude. Og jeg kiggede på ham og blev meget stille, og han sagde ‘Åh, du er sangeren, ikke sandt? Og jeg sagde: “Ja. Han sagde: “Godt arbejde, godt arbejde; det var et godt arbejde. Jeg nød det virkelig.”

For at forstå, hvad der faktisk skete torsdag, bedes man nærlæse og overveje følgende passage fra den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche, taget fra en samtale i november 2015: “Vi er nu i færd med at flytte vores organisation som helhed ind i området Manhattan: hvor den altid skulle have været, i henhold til Alexander Hamiltons hensigt. Hvad der sker nu er, at vi bevæger os hurtigt. Først og fremmest rydder vi op i spørgsmålet om musik. Vi accepterer ikke længere blot musik; det er en fiasko, det er en fejltagelse, fordi det ikke har nogen placering af stemmen; og grundlaget for alt afhænger af placeringen af stemmen. Ellers har man virkelig ikke noget grundlag for enhed. ...

“Og det vi ser nu, som jeg begyndte at gennemføre i oktober 2014; fra det tidspunkt har det været min hensigt at eliminere den slags system blandt staterne; hvilket er en ændring, der må ske, hvis USA’s kompetence skal blive til virkelighed. Nu sker det, vi har taget stemmens placering, den sande placering af den menneskelige stemme, som ikke er en snerren eller en knurren eller et opkast af ting; men det er en måde, som ikke er matematisk. Matematik er menneskesindets fjende; det har det altid været. (Se Lyndon LaRouches artikel: Poetry Must Begin to Supersede Mathematics in Physics, 1982). Og pointen er, at menneskeheden, de kreative kræfter, placeringen af stemmen, som sådan, er princippet for organisering af et

kompetent samfund. Og det er der, vi er nu; det går hurtigt. Vi får ikke alle de resultater, vi gerne ville have omgående, men de kommer hurtigt.”

Nu hvor du har læst ovenstående, så læs det venligst igen. Tænk på, at i LaRouches udformning af “klassisk kultur” i den periode var ideen at danne et kor i New York City på 5.000 mennesker! Hvorfor det? Hvis man forstår New Yorks “FN”-karakter, byen, hvor der tales flere sprog end i nogen anden by på Jorden, er musikkens universelle sprog den forenende og naturlige metode til at skabe solidaritet med musik som medium. En ophøjet sindstilstand er den naturlige konsekvens af dette.

Når dette først forstås, bliver den særlige musikalske operations natur indlysende. Musik udspringer af en umistelig, indre kraft, ikke en udefra påtvunget kraft. Klassisk musik udtrykker en velplaceret intention. Den skal gribe og bevæge lytteren og den udøvende med en opløftende kraft. Korrekt forstået indeholder den en uimodståelig kraft, der er større end et termonukleart våben – når den er korrekt placeret.

Gennem et sådant kor ville verdens stemme, som et bevis på princippet, være korrekt placeret, og i stedet for Josep Borrells malthusianske “haven med europæiske (transatlantiske) jordiske glæder” versus “junglen” – Asien, Sydamerika eller Afrika – ville der være et kor af en samlet menneskehed. Der ville være en harmoni af interesser, en realisering af det, der blev udformet af revolutionen af Franklin, Hamilton, Washington og andre – uperfekte mennesker, der forstod, at begrebet “en mere perfekt union” krævede en kontinuerlig, uendelig, fredelig, bevidst revolution i vores aksiomer for viden og adfærd. Det er meningen med ideen “Kolonialismen er forbi!”

Kolonialismen er forbi, hvis du vil være fri. Ikke mere frivilligt slaveri! I FN bliver Zepp-LaRouches ti principper nu, og i den næste uge, præsenteret for menneskehedens

overvejelser, med den rette stemmeplacering, så de kan blive hørt. Vil du slutte din stemme til dette kor?

Menneskeheden for fred: International fredsdag + FN's generalforsamling: Stemmer fra det Globale Syd

Torsdag den 21. september kl. 13:00 (EDT) til 15:00 (EDT)
Humanity for Peace – Music for Peace Assembly United Nations,
Dag Hammarskjold Plaza, 47th Street og First Avenue, NYC

(Humanity for Peace er en koalition af fredsorganisationer, herunder Schiller Institutet og International Peace Coalition).

Den 21. september hvert år markeres den Internationale Fredsdag (IDP) over hele verden. FN's Generalforsamling har erklæret, at det er en dag, der skal bruges til at styrke fredsidealerne ved at overholde 24 timers ikke-vold og våbenhvile. Burde der ikke også være 24 timers musik for fred, organiseret af FN? Og hvem er parat til at synge for fred i FN? Med den stigende trussel om atomkrig har vores verden aldrig haft mere brug for fred eller musik.

Præsident John F. Kennedy udtrykte det på denne måde i sin tale til FN's Generalforsamling den 20. september 1963: "Aldrig før har mennesket haft en sådan kapacitet til at kontrollere sit eget miljø, til at gøre en ende på tørst og

sult, til at overvinde fattigdom og sygdom, til at udrydde analfabetisme og omfattende menneskelig elendighed. Vi har magten til at gøre denne generation af menneskeheden til den bedste i verdenshistorien – eller til den sidste.” Dette er mere sandt i dag, end det var for 60 år siden.

FN's 77. generalforsamling starter den 18. september. 193 statsoverhoveder og udenrigsministre fra hele verden vil være samlet i New York City. Det er en enestående mulighed for at hæve vores stemmer over for verdens nationer og blive hørt.

Derfor slutter vi os til Humanity for Peace i en særdeles kreativ, ikke-voldelig direkte aktion, en Musik for Fredsforsamling, ved De Forenede Nationer, Dag Hammarskjold Plaza, 47th Street og First Avenue, torsdag den 21. september fra kl. 13.00 til 15.00. Fredsforsamlingen vil omfatte Humanity for Peace Chorus, der synger flere sange, herunder: Dona Nobis Pacem, Walk Together Chillun, Shalom Chaverim, Lift Every Voice and Sing, Mozarts Halleluja-kanon, samt kommentarer fra ledende aktivister fra Den Internationale Fredskoalition (IPC). Sangere er velkomne.

Slut dig til Humanity for Peace den 21. september – Music for Peace Assembly for at melde dig frivilligt til at synge eller for mere information ring: 917-917-475-8828

Humanityforpeace.net

@4PeaceHumanity

youtube.com/@HumanityforPeace

FN's generalforsamling: Stemmer fra det Globale Syd

19. september 2023 (EIRNS) – FN's 78. Generalforsamling har indledt sin årlige debat. Hver national repræsentant (normalt statsoverhovedet) får tildelt 15 minutters præsentation for at give udtryk for deres syn på FN's nødvendige resultater for næste år. Her er uddrag fra tre af talerne fra lande fra det Globale Syd.

Brasiliens præsident Lula da Silva talte om væksten i BRIKS

som et delvist resultat af Bretton Woods-institutionernes fiasko – Verdensbanken og Den Internationale Valutafond – hvis “ulige og forvrængede” repræsentation blandt lederne er “uacceptabel”. BRIKS er en “strategisk platform” til fremme af samarbejde mellem stater. Regeringerne er nødt til at bryde med ” uoverensstemmelsen” mellem “markedernes stemme og gadernes stemme,” sagde han. Lula fordømte de ensidige sanktioner, som f.eks. mod Cuba, og talte for pressefrihed: “En reporter som Julian Assange kan ikke straffes for at informere samfundet på en gennemsigtig og legitim måde.”

Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa påpegede, at tiden er ved at rinde ud for at nå FN’s udviklingsmål for 2030, og at krig fortsat distraherer verden fra den nødvendige indsats for at sikre alle mennesker et værdigt liv. “På det tidspunkt, hvor alle menneskelige kræfter burde være rettet mod realiseringen af Agenda 2030, er vores opmærksomhed og energi endnu en gang blevet afledt af krigens svøbe.” Han talte om det afrikanske fredsinitiativ og om bestræbelserne på at skabe fred i Ukraine gennem f.eks. fangeudvekslinger. Der er håb, insisterede han og pegede på sit eget lands rejse fra apartheids uretfærdighed til dets demokratiske form. “Som internationalt samfund må vi gøre alt, hvad der står i vores magt, for at muliggøre en meningsfuld dialog, ligesom vi bør afholde os fra handlinger, der giver næring til konflikten.”

“For at løse de udviklingsmæssige udfordringer, som mange mennesker i verden står over for, har vi brug for målrettede investeringer, teknologioverførsel og støtte til kapacitetsopbygning, især inden for nøgleområder som industrialisering, infrastruktur, landbrug, vand, energi, uddannelse og sundhed,” sagde han. Afrikas rigdom skal komme afrikanerne til gode, insisterede han. Afrikas mineralrigdomme skal komme Afrika til gode.

I sin sidste tale som præsident advarede den afgangende argentinske præsident, Alberto Fernandez, FN’s Generalforsamling om, at det vil være umuligt at opbygge en

fremtid med lighed under den nuværende "voldelige" internationale finansielle arkitektur, som har skabt "den ulighed, vi lever i." Han nævnte effekterne af covid-19-pandemien og klimakrisen på udviklingslandene og anklagede den nuværende finansielle arkitektur for at være "voldelig og uforandret". Hvordan kan vi opnå bæredygtig udvikling uden finansiering, der hjælper os med at opnå det?"

Fernandez fordømte gentagne gange det eksisterende finansielle system, og især IMF, som pålægger lande, der kæmper for at betale deres gæld, brutale gebyrer, men han gav ingen konkrete bud på, hvad der skal erstatte det. Han opfordrede dog FN til at etablere en ny ramme for håndtering af problemet med statsgæld, "som har udvikling som sit fokus." Der er ikke mere tid til ord, fastslog han. "Det er tid til at fremme social retfærdighed i verden." Den samme gamle "finansielle manipulation" baseret på spekulation kan ikke fortsætte, tilføjede han. IMF "kan ikke hæve sine renter, hver gang Federal Reserve hæver sine renter for at begrænse inflationen," sagde han og kaldte IMF's politik med at pålægge lande, der "bærer den utålelige byrde af udlandsgæld", for "skammelig". Der må skabes en ny ramme, baseret på "udvikling med social retfærdighed". Man kan ikke forlange mere af os, når "vi går på en klippeafsats."

Han nævnte aldrig BRIKS i sin tale og begrænsede sig til at diskutere, hvordan krigen i Ukraine har ødelagt den globale fødevare- og energisikkerhed for udviklingslandene og forårsaget de enorme stigninger i inflationen. Argentina kan levere mad og energi til verden, sagde han, men der skal være et retfærdigt og gennemsigtigt internationalt handelssystem til at transportere det, ikke som det nuværende, der er baseret på spekulation. Der må være en langsigtet løsning på verdens fødevareproblem, sagde han.

Foto: Creative Commons

FN åbner midt i en polariseret verden – men løsninger skal findes på et højere niveau

18. september 2023 (EIRNS) -I dag begynder FN's generalforsamling, og det bliver sandsynligvis en af de mest omtumlede forsamlinger i organisationens historie. Verden er polariseret på en historisk skala, og ikke på grund af en såkaldt splittelse mellem "demokratier" og "autokratier", som tågehoveder som Tony Blinken vil have os til at tro.

Biden-administrationen gør sig klar til at presse på for en udvidelse af FN's Sikkerhedsråd i denne uge, ikke for at fremme øget repræsentation eller inklusivitet, men snarere for at udvande indflydelsen fra Rusland og Kina, som stadig har to ud af de fem pladser med vetoret. Derudover opfører vestlige lande et show for at prioritere det Globale Syds interesser i FN for at foregribe de øgede opfordringer til at tage fat på problemer med global ulighed. Sådanne planer organiseres af angloamerikanerne for at "plukke" de nationer, der anses for svagere og lettere at trække ind i den vestlige "regelbaserede ordens" lejr. Geopolitik, når det er værst.

For yderligere at illustrere de såkaldte angloamerikanske demokratiers lovløse natur blev der udgivet en rapport af The Intercept, som beskriver, hvordan USA sikrede IMF-lettelser til Pakistan til gengæld for, at landet "indvilligede" i at sende 900 millioner dollars i våben til Ukraine. Dette skete efter afsættelsen af den tidligere premierminister Imran Khan, som havde nægtet at tage parti i Ukraine-konflikten. Ukraine-

konflikten – en manøvre, der senere blev afsløret som værende foretaget under pres fra USA!

Ikke alene er disse bestræbelser modbydelige og uegnede for moderne nationer – det vil aldrig fungere! Hvis man kan sige én ting efter den seneste tids diplomatiske aktivitet – fra topmødet mellem Rusland og Afrika i Sankt Petersborg, til BRIKS-topmødet i Johannesburg, til ASEAN i Jakarta, til G20 i New Delhi, til Eastern Economic Forum i Vladivostok og til G77+Kina i Havana – så er der en voksende følelse blandt ikke-vestlige nationer af, at verden ikke længere kan kontrolleres af globale magtinteresser, mens resten overlades til at kæmpe om stumperne. I stedet er tiden inde til en “omfattende reform af den internationale finansielle arkitektur”. som det blev krævet på sidste uges G77-topmøde. Nationer i det Globale Syd har uden tvivl diskuteret disse spørgsmål i de foregående uger, og de vil bringe en helt anden kvalitet af diskussion ind i et henslumrende USA og FN’s Generalforsamling.

En artikel af [Pepe Escobar] (<https://new.thecradle.co/articles/in-vladivostok-the-russian-far-east-rises>) understreger yderligere det massive skift, der finder sted i verden. om Ruslands overgang til Fjernøsten som dets “strategiske prioritet for det 21. århundrede”. Rusland positionerer sig nu i Fjernøsten som det “naturlige knudepunkt for at omstille hele den russiske økonomi til asiatisk geoøkonomi”, skriver Escobar. I modsætning hertil vender de vestlige nationer sig væk fra Østen og væk fra en orientering mod vækst og vedtager i stigende grad “grøn” politik for nedskæring af væksten i stedet. Som følge heraf ser Vesten fortsat stigende omkostninger og faldende levestandarder, fyldt med nye strejker og protester. Den “grønne” omstilling, der længe har været udråbt som redningen for de kriseramte vestlige økonomier, fortsætter med at implodere og efterlader stigende energipriser i sit kølvand.

I stedet for at blive sure, da vestlige sanktioner og finansiell krigsførelse lukkede Rusland ude af de vestlige

markeder, noterede Rusland sig blot den virkelighed, der finder sted i verden. Escobar citerer Ruslands kommissær for erhvervsrettigheder og skriver: "Selvom de vestlige økonomier er veludviklede, er de allerede 'for massivt belånte og træge'... I Østen, derimod, blomstrer alting, det går hurtigt fremad, det udvikler sig hurtigt. Og det gælder ikke kun for Kina, Indien og Indonesien, men også for mange andre lande. De er centrum for udviklingen i dag, ikke Europa, vores største forbrugere af energi er der, endelig." I dag, rapporterer Escobar,

er der 2.800 projekter i gang i hele regionen.

Situationen er ekstremt farlig, men også ekstremt modtagelig for forandring. De, der er døde over for dette massive skift, der finder sted i verden, lever på lånt tid, da denne virkelighed kun vil blive mere og mere tydelig, efterhånden som den udfolder sig. Denne uge vil helt sikkert være endnu et wake-up call, når nationer fra hele det Globale Syd kommer til FN.

Hvad vil reaktionen være? Vil Vesten fortsætte med at true med verdenskrig for at forsvare deres "regelbaserede orden" – og bruge Ukraine i processen? Eller vil en flig af menneskelighed dukke op og genoplive den tidligere identitet hos nationer som USA?

Kun historien vil give det fulde svar på disse spørgsmål – men det betyder ikke, at vi passivt bør afvente dens resultater. Som de største poeter og kunstnere gennem tiderne har vidst: Kreativitetens gnist er iboende i ethvert menneske og venter på at blive vækket. I øjeblikke med ægte krise bliver et betydeligt antal mennesker modtagelige for at "modtage og videregive dybe ideer vedrørende

menneske og natur" – selv ledere af nationer og institutioner. Det er denne nødvendigvis fremtidsorienterede opgave, som nutidens organisatorer og verdensborgere opfordres til at påtage sig.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede i en diskussion med samarbejdspartnere mandag, må denne dramatiske situation løftes til et højere niveau, end det i øjeblikket findes noget andet sted i verden. Krisen vil ikke blive løst ved at søge gengældelse for uretfærdigheder. Den kan kun løses ved en ny organisation blandt nationer, som den der er foreslået i fru LaRouches [“Ti principper for en ny

international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur”] (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>), hvor alle nationers interesser forsvares, og en westfalsk forpligtelse

til “det gode for den anden (næsten)” opretholdes.

Krig og geopolitik er en sygdom, og kun indførelsen af en videnskabeligt pålidelig behandlingsmetode vil virke.

Foto: Creative Commons

Forvent ‘udviklingsdynamik’ ved denne uges årlige lederdebat i FN’s Generalforsamling

16. september 2023 (EIRNS) – Den 19. september begynder den årlige uge med FN’s Generalforsamlings “Generaldebat”, som varer til og med den 26. september, hvor ledere fra næsten alle 180 medlemslande taler. Alt andet end rutine kan forventes i år. Den Globale Majoritets styrkede hævde af lederskab vil helt sikkert komme til udtryk gennem mange talere, der repræsenterer de seneste måneders

overvejelsesproces, som ses i rækken af konferencer fra Rusland-Afrika-topmødet i Sankt Petersborg (27.-28. juli), til BRIKS-topmødet og BRIKS-Plus i Johannesburg (22.-24. august), til topmødet for Gruppen af 77+Kina (15.-16. september), hvis to-dages arrangement sluttede i Havana i dag.

I dag udsendte G77+Kina-topmødet sin [fælles erklæring] (<https://en.granma.cu/cuba/2023-09-16/havana-declaration-on-current-development-challenges-the-role-of-science-technology-and-innovation>) med titlen "Havana Declaration on `Current Development Challenges: The Role of Science, Technology and Innovation", som opfordrer til en "omfattende reform af den internationale finansielle arkitektur" og en "mere inkluderende og koordineret tilgang til global finansiel styring med større vægt på samarbejde mellem lande."

En forsmag på, hvad der kan komme op i talerne i FN i New York, blev hørt i går og i dag i Cuba. Angolas præsident João Lourenço advarede om, at udviklingslandene "ikke vil stå med armene over kors og vente på mirakuløse løsninger på de problemer, vi står over for.... Vi vil vide, hvordan vi finder de løsninger og strategier, der vil føre os til at konkretisere vores udviklingsdagsorden."

I FN den 19. september vil præsident Lula da Silva fra BRIKS-nationen Brasilien være blandt de første, eller den allerførste, nationale taler ved åbningen af generaldebatten. Hans bemærkninger i Cuba var stærke. Han tilbød Havana en række økonomiske aftaler, som Cuba i høj grad har brug for, især fødevarer. Lula fordømte USA for dets "ulovlige" økonomiske embargo mod Cuba, der har været i kraft siden 1962, i lighed med næsten alle andre talere fra de 60 lande, der talte i dag.

Hvad er budskabet fra USA? Den 13. september forlængede Biden-administrationen sin brutale embargo mod Cuba med endnu et år. Bemærk, at den er godkendt i henhold til den mangeårige "Trading with the Enemy Act".

Præsident Biden er planlagt til at tale på Generaldebattens

første dag, og det samme er Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj. Hvad er deres program i praksis? Flere våben, mere død og større risiko for en atomkonflikt. Deres næste store programkonference finder sted den 19. september i forbindelse med det periodiske møde i Ukraine Defense Contact Group i Ramstein, Tyskland. USA's forsvarsminister Lloyd J. Austin III og formanden for generalstabscheferne, general Mark A. Milley, vil lede gruppens 15. møde. På dagsordenen er kravet om, at hver nation skal øge produktionen af artillerigranater. Pentagons indkøbsdirektør, Bill LaPlante, fremlagde den 15. september prognoserne for Pentagons mål om en amerikansk produktion af 100.000 artillerigranater om måneden i budgetåret 2028.

I fuldstændig modsætning til dette lyder overskriften i Schiller Instituttets nye internationale rapport – som er klar til masse-cirkulation i og omkring FN i New York i denne uge: [”Kolonialismen er forbi! En appel til USA og Europa: Støt en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, ikke krig!”] (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/08/22/colonialism-is-over-appeal-to-the-usa-and-europe-support-a-new-just-world-economic-order-not-war/>) Gennem gadeuddelinger, en demonstration den 21. september på den internationale fredsdag og gennem internationale diplomatiske missioner vil budskabet i det 56 sider lange dokument komme ud. Schiller Instituttets frivillige planlægger at nå ud til de 10.000 besøgende i FN i løbet af de næste 10 dage, som vil være til stede ud over de 15.000 faste FN-medarbejdere.

Nu er det tid til at cirkulere pjecen og støtte interventionen overalt i verden. I en tale på Cuba i dag sagde den sydafrikanske minister for internationale relationer [Naledi Pandor]

(<https://www.dirco.gov.za/statement-by-dr-naledi-pandor-the-minister-of-international-relations-and-cooperation-of-the-republic-of-south-africa-on-the-occasion-of-the-general-debate-of-summit-of-heads-of-state-and-government/>): “Kampen om Sydens sjæl og om ensidig global dominans har aldrig været

mere intens, og som Syd må vi gribe dette historiske øjeblik for at sikre, at vi udvikler evnen til at være frie aktører i en udviklingsdagsorden, der vil fremme vores kamp mod fattigdom, ulighed og arbejdsløshed.”

baggrund: G77-topmøde opfordrer til reform af den globale finansielle arkitektur, adgang til videnskab og teknologi

Sept. 16, 2023 (EIRNS) – ... Den to dage lange samling omfattede 1.300 deltagere fra 116 lande, 31 stats- og regeringschefer og 100 lantedelegationer. Som den cubanske præsident Miguel Díaz-Canel passende opfordrede medlemslandene til, da han åbnede topmødet i går, er den prioriterede opgave “at kæmpe for retten til udvikling, som også er retten til at eksistere som at.” Det er på tide, sagde han, at nationerne i det Globale Syd “ændrer spillets regler.”

Som Havana-erklæringen gentagne gange fastslår, betyder ændring af spillereglerne, at udviklingslandene skal handle sammen for global udvikling og “win-win”-samarbejde om videnskabelig og teknologisk udvikling.” De skal have adgang til videnskab, teknologi og innovation med alle de fordele, det medfører: økonomisk vækst, industriel udvikling, løsning af problemer med at garantere rent vand, sanitet, energi, sygdomsbekæmpelse og udryddelse af fattigdom. Sluterklæringen understreger dette hele vejen igennem, samtidig med at den angriber det kriminelle i at indføre ensidige sanktioner “med ekstraterritorial virkning og alle andre former for økonomiske tvangsforanstaltninger” mod udviklingslande, som har ødelæggende resultater.

G77-topmødet fandt sted kort efter BRICS-topmødet i Johannesburg den 22.-24. august og som optakt til næste uges debat i FN’s Generalforsamling og fokuserede på de “tektoniske” og “epokegørende” forandringer, der finder sted, som mange talere udtrykte det. Angolas præsident João Lourenço advarede om, at udviklingslandene “ikke vil stå med armene over kors og vente på nogle mirakuløse løsninger på de problemer, vi står

over for... Vi vil vide, hvordan vi finder de løsninger og strategier, der vil føre os til at konkretisere vores udviklingsdagsorden.”

Den sydafrikanske minister for internationale relationer, Naledi Pandor, tilføjede, at “kampen om Sydens sjæl og om ensidig global dominans aldrig har været mere intens, og som Syd må vi gribe dette historiske øjeblik for at sikre, at vi udvikler evnen til at være frie aktører i en udviklingsdagsorden, der vil fremme vores kamp mod fattigdom, ulighed og arbejdsløshed.”

Brasiliens præsident Lula da Silva kritiserede USA for dets “ulovlige” årtier lange økonomiske embargo mod Cuba, ligesom næsten alle andre talere gjorde, og bemærkede, at Cuba altid har været en af de vigtigste forsvarere af en “mere retfærdig global styring.” Det er vigtigt, sagde han, at udviklingslandene forbliver forenede, da “FN, Bretton Woods-systemet og Verdenshandelsorganisationen har mistet troværdighed. Vi kan ikke tillade os at blive splittet.” Lula vil rejse direkte fra Havana til New York City for at deltage i FN’s generalforsamling, hvor han vil fortsætte med at fremhæve disse temaer.

Lyndon LaRouches Internationale Udviklingsbank skal realiseres nu

17. september 2023 (EIRNS) – Den 18. september markerer, hvad der ville have været 95-års fødselsdagen for den geniale statsmand Frederick R. “Fred” Wills, som var Guyanas udenrigsminister fra 1975-78; som holdt en betydningsfuld tale om en ny økonomisk verdensorden den 27. september 1976 – en måned efter de Alliancefrie Nationers konference, der omfavnede Lyndon LaRouches forslag om en International Udviklingsbank – til FN’s Generalforsamling, der åbner sin 2023-debat i morgen, den 19. september; og som forblev en konstant samarbejdspartner for LaRouche i mange bestræbelser indtil Fred Wills’ død i 1992.

Det, han sagde til Generalforsamlingens særlige session et år tidligere i september 1975, er aktuelt nu, som det fremgår af disse uddrag:

“Tidspunktet er kritisk. Forventningerne er, at vi bliver enige om konkrete skridt, der vil repræsentere et reelt fremskridt mod den nye orden, som størstedelen af menneskeheden insisterer på.

“Kravene til forandring er klare. [Bretton-Woods-systemet, forstærket af Marshall-planen, introducerede en ny æra i efterkrigstidens verden, som lovede at rette op på den økonomiske ubalance i den udviklede verden. Det var forudsigeligt, at dette system ikke kunne tilfredsstille udviklingslandenes forhåbninger, og det er især denne fiasko, der gør vores debat så presserende. Det er bydende nødvendigt, at vi skaber nye strukturer og nye institutioner for at stoppe den voksende kløft mellem de udviklede markedsøkonomier og producenterne af råmaterialer og halvfabrikater.

“Men der er også andre nødvendigheder. Folkets sejr i Indokina og afkoloniseringens ubarmhjertige march i det sydlige Afrika peger begge på, at de traditionelle magtstrukturer nedbrydes. Der er nogle, der finder trøst i teorien om, at kolonimagts globale orden er forsvundet. Men tilbagetrækning fra politisk dominans er ikke {ipso facto} en tilbagetrækning fra kolonialisme. Den økonomiske magtstruktur, der er bygget på fundamentet af den gamle koloniale orden, fortsætter med bemærkelsesværdig ihærdighed og udholdenhed...

“På [de Alliancefrie Landes udenrigsministermøde i Peru] Lima, lige før vi samledes her i New York, tog de Alliancefrie Lande yderligere vigtige ... beslutninger, hr. præsident, om etablering af støtteinstitutioner for programmer for kollektiv selvafhængighed, beslutninger om etablering af en solidaritetsfond for økonomisk og social udvikling af alliancefrie lande, en særlig fond til finansiering af sikkerhedslagre for råmaterialer og primærprodukter, der

eksporteres af udviklingslande, og et råd af sammenslutninger af udviklingslande, der både er producenter og eksportører af råmaterialer.

“Kollektiv selvafhængighed er ikke ensbetydende med konfrontation. De udviklingsprocesser, som den vil skabe i den sydlige del af verden, kan og vil give gevinster for det internationale samfund som helhed.

“Den nye økonomiske orden må derfor udformes, så den fremmer alle bestræbelser på selvafhængighed fra udviklingslandenes side – bestræbelser, der både er nationale og kollektive. Ægte udvikling kan ikke påtvinges {ab extra}, men skal være en del af den interne vækstdynamik. De internationale rammer skal derfor skabe de betingelser og yde den støtte, som gør, at selvstændighed kan blomstre.”

Præsident John F. Kennedy havde forklaret en tidligere generalforsamling, i 1963 den 20. september, at verden havde brug for en fælles amerikansk-sovjetisk bemanded mission til Månen for at opnå fred. JFK præsenterede dette fuldstændigt seriøse forslag midt under Den kolde Krig. Schiller Instituttet vil markere 60-året for denne tale og afholde et FN-stævne og et korarrangement dagen efter, den 21. september, som er den internationale fredsdag.

Den 9. september afholdt Schiller Instituttet en vigtig [international konference] (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/08/conference-let-us-join-hands-with-the-global-majority-to-create-a-new-chapter-in-world-history-2/>), der repræsenterede de to forudsætninger for fred og en ny international arkitektur med hurtig økonomisk udvikling. Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche reflekterede over denne begivenhed i sit webcast den 14. september:

“Det, vi gjorde på vores konference, var et forsøg på at sætte det Globale Syds perspektiv på dagsordenen, så folk i Nord

rent faktisk kan høre fra første hånd fra meget vigtige talsmænd for det Globale Syd, hvad disse lande stræber efter, og hvorfor det ville være i de europæiske landes og USA's allerbedste interesse at samarbejde med denne nye, fremvoksende orden...

Bybyggerne snakker i det Fjerne Østen

12. september 2023 (EIRNS) – “Ved du, hvad vi har tænkt os at gøre? Vi vil bygge et nuplex (et atomkompleks.) Fortæl dem det. Hvordan bygger man et nuplex? Tja, man går ud og graver et stort krater... Byg et krater på størrelse med en by, en by med en halv million mennesker, eller 100.000 mennesker, men byg et krater til en industriby af en ny type, fra seks, syv eller otte etager under overfladen. På denne plads placerer vi to atomkraftværker på hver en halv til to gigawatt. Vi kommer ikke til at eksportere for nogle få, ti eller tyve milliarder dollars ekstra – vi kommer til at eksportere hundredvis af byer!!!

I Lyndon LaRouches præsidentkampagne i 1978 var og forbliver hans design af en ny type bank, kaldet Den Internationale Udviklingsbank, udformet til at gøre teknologioverførsel fra den “avancerede” til den “udviklende” sektor til den grundlæggende, karakteristiske låneaktivitet for denne bank, revolutionerende. LaRouches unikke koncept om Verdenslandbroen, der består af det, han kaldte “udviklingskorridorer”, er også unikt. Det frigør menneskeheden fra behovet for at bygge de fleste byer langs kyster eller allerede eksisterende indre vandmasser, og i stedet importere selve processen med systemisk, ”komplet”

industriell udvikling ind i kontinenternes indre gennem et system af vand- og kraftprojekter. Disse to ideer ændrer ikke kun karakteristikkene af, hvordan civilisationen, men også selve biosfæren udvikler sig. Disse og andre af LaRouches ideer er de mest avancerede økonomiske forestillinger, der nogensinde er blevet præsenteret i en valgkampagne af en kandidat til et offentligt embede i historien. De bør gøres til genstand for diskussion, overvejelse og debat i de "ikke-valg", der er planlagt i USA i 2024. Disse ideer fremstår som fuldstændig revolutionerende, selv 45 år efter at de blev foreslået første gang. Det er kun ved at præsentere ideer af denne type i gaderne i USA og Europa i særdeleshed, herunder i en valgsammenhæng, at grundlaget for forhandlinger mellem Rusland og den transatlantiske verden, eller Kina og den transatlantiske verden, kan genetableres på et højere begrebsmæssigt grundlag end det, der eksisterer på nuværende tidspunkt.

Kun hvis den metode, der ligger til grund for LaRouches økonomiske forslag, i stigende grad diskuteres offentligt, er det sandsynligt, at Anglosfæren stadig kan blive afskrækket fra sin katastrofale, "overraskende" korte vej til atomkrig. LaRouches publikationer er det kortsigtede middel til dette formål, suppleret af energiske kampagner på de sociale medier, der distribuerer videomateriale som Helga Zepp-LaRouches hovedtale på Schiller Instituttets konference den 9. september, "Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!" Der, og i hendes [Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur]

(<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>) fra november sidste år, kan læseren møde den bedste kortsigtede introduktion til den metode, hvormed en højere orden af strategisk international politik skabes.

Mens der sker mange ting i den aktuelle historie, er det

vigtigt for alle, der rent faktisk bekymrer sig om civilisationen, at læse [præsident Putins](<http://en.kremlin.ru/events/president/news/72259>) tale den 12. september til det årlige plenarmøde i det Østlige Økonomiske Forum direkte, snarere end de forskellige medieforvrængninger. Den bør læses ud fra LaRouches "City-Builder"-opfattelse af den nye økonomiske platform, som er identificeret ovenfor. Men hvorfor? Lad os undersøge denne udtalelse, som Putin kom med i sin hovedtale til plenarmødet i det 8. Østlige Økonomiske Forum i dag: "I bund og grund er vi vidner til en ny model for relationer og integration – og ikke efter vestlige mønstre, for eliten, for den udvalgte 'gyldne milliard', men for hele menneskeheden og hele den eksisterende og udviklende multipolære verden. Denne model tilbyder kreativ energi, åbenhed og fokus på et specifikt resultat som en stærk konkurrencemæssig fordel for Asien-Stillehavsområdet, en nøglefaktor, der bestemmer, og jeg er sikker på, at det i lang tid vil bestemme dets globale lederskab inden for økonomisk vækst."

I talen koncentrerede præsident Putin sin opmærksomhed om det enorme potentiale i det russiske Fjernøsten, et område, der er mere end 80% i forhold til det kontinentale USA. Putin påpegede: "Jeg bør her bemærke, at den gennemsnitlige procentdel af udforskede undergrundsressourcer i Fjernøsten nu er 35%. Ser I, kun 35% af undergrunden er blevet udforsket. Hvad betyder det? Det viser, at der er alle muligheder for, at mineindustrien kan vokse med stormskridt, herunder de strategiske råstoffer, som der er mangel på, og som vil blive efterspurgt i fremtidens økonomi. ... For at øge omfanget af den geologiske efterforskning har vi lanceret en frontstrategi, hedder det så smukt: Geologi. Genoplivning af en legende. Jeg beder regeringen om at inkludere et separat afsnit i den, tilegnet studiet af undergrunden i Fjernøsten og at begynde at forberede et lignende afsnit for Sibirien..."

De, der kender noget til USA's videnskabelige historie, kan

høre antydningen af, hvad Putin faktisk diskuterer her. Hvilken betydning i amerikansk historie har for eksempel United States Geological Survey, United States Coast Survey eller U.S. Geodetic Survey og deres roller i etableringen af et videnskabeligt uafhængigt og stadig mere selvforsynende USA? Som svar på vedtagelsen af den John Quincy Adams-inspirerede General Survey Act fra 1825, "der bemyndiger præsidenten til at ansætte officerer fra hærens ingeniørkorps til at foretage undersøgelser af veje og kanaler af national betydning", udtalte John Randolph, senator i Virginia: "Hvis Kongressen har magt til at gøre det, han foreslår med dette lovforslag ... kan de frigøre alle slaver i USA."

BRIKS-processen, som så længe er blevet fordømt og afvist af dem, der vil have verden kastet ud i evig krig, er i stigende grad kommet til at fremstå som "kim-krystallen", men ikke desto mindre den centrale fysiske realitet i en fremtidig "ny planetarisk sammensætning af kræfter." Selvom Reuters og andre medier rapporterede om underordnede forhold i Putins tale, kunne de ikke få fat i ret meget, men mange besluttede at fokusere på den russiske præsidents udtalelse i diskussioner med [forummets ordstyrere] (<http://kremlin.ru/events/president/news/72258>) om, at "hvis man ser på sikkerhedsområdet, vil nye fysiske principper for våben sikre ethvert lands sikkerhed i det nære historiske perspektiv. Vi forstår dette meget godt og arbejder på det." Det skræmte dem nok til at rapportere det, sammen med Nordkoreas Kim Jong Uns besøg i Rusland og "hvad det muligvis kunne betyde."

Hvad det hele dybest set betyder – hvad BRIKS-Plus-processen, der er baseret på Lyndon LaRouches revolutionære ideer, kan betyde – er, at solen er ved at gå ned over de mange imperialismer, der har domineret alt for meget af menneskelivet i alt for lang tid. Briterne er ikke begejstrede, men de er heller ikke i stand til at stoppe processen, med mindre de anstifter en atomkrig. Hvad angår

byernes rolle i opnåelsen af større menneskelig rigdom, intelligens og frihed, så overvej dette.

I år 1800 boede omkring 3% af verdens befolkning i byer. I 1900 boede omkring 14% af verden i byer. Nu bor 55% af verden i byer. Det forventes, at mindst 68% af verden vil bo i byer i år 2050. "Indien, Kina og Nigeria vil tilsammen stå for 35 % af den forventede vækst i verdens bybefolkning mellem 2018 og 2050. I 2050 forventes det, at Indien vil have tilføjet 416 millioner byboere, Kina 255 millioner og Nigeria 189 millioner."

Hvem skal bygge disse byer i fremtiden? Hvor vil disse bybyggere blive født? Da LaRouche for årtier siden foreslog en revolution med indfasede, efterhånden kernefusionsbaserede økonomier, der producerede byer til eksport, bygget til at ændre sig, når de blev ældre, med modulære industrielle muligheder, forestillede han sig også arbejdsstyrker, der var så fortrolige med "maskinværktøjsprincippet", at de var dygtige til at ændre deres færdigheder, så de kunne tilpasse sig og blive inkorporeret i endnu ukendte industrier. Det er disse arbejdsstyrker, der skal bygge fremtidens afrikanske byer, og ikke dø på Libyens kyster eller i Middelhavets dødelige vande. Hvad enten det er i form af rumteknologi, fusionsteknologi, højhastighedstog/magnetisk svævende togteknologi, vand- og energiteknologi osv. Det er på tide, at bybyggere og byboere verden over, i modsætning til Mike "Mouse-o-lini" Bloombergs projekt "Venetianske verdensbystater", bygger hundredvis af byer, der er fulde af den optimisme, som kun kolonialismens endelige afslutning kan bringe menneskeheden.

Foto: CCO

Gå sammen med den Globale Majoritet!

Den 5. september 2023 (EIRNS) – Den næste uge byder på flere internationale konferencer: ASEAN-mødet, der finder sted nu i Indonesien, G20-mødet i Indien i denne weekend, Eastern Economic Forum (EEF) i Vladivostok frem til næste onsdag, og midt i det hele Schiller Instituttets online [konference] den 9. september (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909) "Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!"

Det nye paradigme i internationale anliggender, der får stadig større styrke med BRIKS-topmødet og EEF i særdeleshed, kræver et passende svar fra de nationer, uden hvis samarbejde en sikker verden med fredelig udvikling var umulig: nationerne i det angloamerikanske NATO. Er fred mulig i en verden med et Storbritannien, der udviser tilstrækkelig galskab til at fremme Taiwans uafhængighed og et spil om atomvåben med Rusland i en ny "Krim-missilkrise", eller med et USA, der har fjernet sig så langt fra sine grundlæggende principper, at det er den primære "støtte" til det ukrainske militær, der er ved at blive kørt i sæk, mens det deltager i gentagne militære provokationer rettet mod Kina? I mellemtiden ser mange nationer i Europa deres økonomier blive ødelagt af sanktioner og en menneskefjendsk energipolitik, deres landbrugssektorer reduceret for at "redde naturen", og deres kulturer blive rystet af en mangel på meningsfuld national dagsorden.

Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen som helhed agter at katalysere en ændring af politikken i det imperiale Vesten gennem en internationalt formidlet organiseringsproces. Giv USA en mission, f.eks. inden for rumfart og teknologi! Genopret i Europa de bedste elementer af dets verdensforandrende renæssancekultur! Ryst den terror og

undertrykkelse af jer, som frygter begyndelsen på en ny verden.

Vær fri til at tale! Der stilles krav om online "sikkerhed" og om at forhindre den "skade", der forårsages af at læse et opslag på sociale medier, som (af et sandhedsministerium) vurderes til at være ukorrekt. Men hvad med sikkerheden for det ukrainske folk, som bliver ødelagt af den angloamerikanske/NATO-krig mod Rusland? Hvad med skaden ved at forsinke og forhindre udvikling under dække af det, der kaldes grøn politik? Agenturer som ADL truer sociale medievirksomheder som X/Twitter på grund af den skade på deres omdømme, som ADL's (overdrevne) rapporter kan påføre dem, hvis de ikke ændrer deres politik, som de kræver. Elon Musk overvejer et injuriersøgsmål mod "Anti" Defamation League.

Mens USA's flåde for første gang i et årti sender en større styrke til Det Gule Hav (internationalt farvand, men kun afgrænset af Kina og Korea) efter en træningsøvelse med flere tusinde deltagere, der involverede taiwanske militærfolk i Michigan, alt imens Kiev forsøger at trække NATO ind i krigen ved at hævde, at russiske droner er faldet ned over Rumænien, vil du så slutte dig til koret for fred og forandre "Vesten"?

[Registrer]([https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909])(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909) til konferencen den 9. september og vær vært for en live-visning i dit lokalsamfund. Verden kan ikke overleve som halvt slave og halvt fri.

Selvfølgelig er deres system ved at kollapse! Hvad har du tænkt dig at gøre ved det?

4. september 2023 (EIRNS) – Kampen om et nyt verdenssystem er tydeligvis i gang, et system, der vil bestemme verdens retning i de kommende årtier og derefter. Mens noget af dette måske udspiller sig mere åbenlyst på overfladen, såsom stedfortræderkrigen mellem USA og Rusland og deres fodaftryk i Ukraine, begynder de dybere elementer, som faktisk har været på spil i årtier, at blive mere tydelige end nogensinde før.

Dette er accelereret efter den fantastiske respons på BRIKS-Plus-topmødet i Sydafrika i august, hvor seks nye medlemmer blev accepteret, og snesevis af andre har udtrykt deres interesse for at blive optaget. De fraktioner i Vesten, der ser dette som en trussel mod deres kontrol over verden, reagerer og er begyndt at imødegå det på forskellige måder. Det vil utvivlsomt være tilfældet på G20-topmødet i New Delhi i weekenden den 9.-10. september.

Et sted, det kan ses, er besættelsen af loyaliteten over for den grønne dødsideologi, noget som nationer i det Globale Syd i stigende grad er modstandere af. De forenede arabiske Emirater er vært for dette års COP28-klimakonference og har gjort mange i USA og Europa vrede ved at udnævne den administrerende direktør for Abu Dhabi National Oil Company til præsident for konferencen. U.A.E. (et nyligt tilføjet medlem af BRIKS) har nægtet at opgive at udvikle sine fossile brændstofreserver, den samme type afvisning, som vi har set i hele udviklingssektoren, som i stedet insisterer på deres ret til at afhjælpe fattigdom først.

Hykleriet er forbløffende og åbenlyst. Mens Tyskland og Europa oplever, at deres økonomier går i opløsning – for en stor dels

vedkommende på grund af indførelsen af "vedvarende energi" og afvisningen af fossile brændstoffer – påtvinger de afrikanerne konferencer og fortæller dem, at de skal investere i den samme grønne energi. Eller tag nu det med fødevarer: Mens Vesten siger, at Rusland sulter verden, fordi landet har indstillet Sortehavs-initiativet vedrørende korn – i virkeligheden forårsaget af vestlige sanktioner mod russisk skibsfart – får landmænd i Holland at vide, at de forurener for meget og må holde op med at dyrke jorden for evigt!

Et andet sted, hvor dette viser sig, er i Argentina, som på den ene side har været offer for IMF's og Wall Streets omfattende udplyndring, og på den anden side netop har tilsluttet sig BRIKS, hvorved en helt anden vej er blevet banet. Alt tyder på en optrapning fra det transatlantiske finansimperiums side for at knuse Argentina og ikke lade det undslippe til en anden politik – og på den måde gøre det til et eksempel for enhver anden nation, der vil forsøge at bryde ud af deres "regelbaserede ordens" greb. Schiller Instituttet har netop udgivet et ni-trin-program for Argentina til at løsrive sig fra dette snylter-system for altid, og det er tilgængeligt til øjeblikkelig distribution internationalt.

Lyndon LaRouche, en mangeårig forkæmper for en politik for fysisk økonomisk udvikling og en modstander af den type morderiske "bankers regnemetoder", der anvendes mod Argentina, talte ofte om karakteren af IMF's politik, og hvordan dens onder blev begået under dække af "troværdighed" af datidens førende økonomer.

Den indiske premierminister Narendra Modi udtalte sig i et interview om det kommende G20-topmøde og tog fat på kernen i denne fejlslagne tankegang og økonomiens sande natur: "Det BNP-centrerede syn på verden er nu ved at ændre sig til et menneske-centreret," sagde Modi og tilføjede, at den ændring, der sker i dag, svarer til ændringen i æraen efter afslutningen af Anden Verdenskrig. Modi fortsatte: "I lang tid blev Indien opfattet som en nation med over 1 milliard sultne

maver. Men nu bliver Indien set som en nation med over 1 milliard håbefulde hjerner, mere end 2 milliarder dygtige hænder og hundredvis af millioner af unge mennesker.”

Hvis denne form for tænkning kan finde det rette lederskab i dag, så har verden en vej ud af den nuværende krise og ind i en ny æra. Hvis ikke, står vi over for en kolossal fare for, at nutidens neoliberale system dør, og det vil ikke gå så fredeligt for sig, som det gjorde for Sovjetunionen.

Helga Zepp-LaRouche bemærkede i en samtale med samarbejdspartnere mandag:

“Den næste periode vil være fuld af dramatiske drejninger og forandringer. Det, der sker i dag i Argentina, kan ske i morgen i Tyskland, måske ikke med hensyn til banksystemet, men med hensyn til industrien. Og jeg tror, der vil være mange af det, Friedrich Schiller ville kalde {punctum saliens}, der vil komme flere punkter, hvor det er absolut muligt at katapultere hele den strategiske situation til et andet plan. Så den kommende periode vil ikke være lineær, og derfor burde al lineær tænkning forbydes alle. For ideen om at projicere det, man kender fra fortiden, ind i fremtiden vil ikke hjælpe en.

“Vi bør gå efter idéen om at vinde denne kamp, for alternativet er ikke acceptabelt.”

Foto: CC0

**Wall Street er ude på at gøre
Argentina til et**

skrækeksempel for enhver nation, der forsøger at blive medlem af BRIKS

Den 3. september 2023 (EIRNS) – Der er visse kampe, som ikke kan undgås og skal vindes. En af dem er kampen for at få USA og Vesteuropa til at ændre deres nuværende geopolitiske konfrontationskurs med Rusland og Kina, en kurs, der har til formål at opretholde det bankerotte transatlantiske finanssystem og dets unipolære verdensorden. Alternativet til at vinde den kamp er sandsynligvis en atomkrig.

Et andet er det kommende præsidentvalg i Argentina den 22. oktober, som tegner til at blive den umiddelbare, første slagmark mellem den nyligt udvidede BRIKS-11-proces og det samme bankerotte transatlantiske system – et system, der er skrækslagent for at blive skyllet væk af flodbølgen af nationer, der slutter sig til BRIKS, den nye Globale Majoritet.

Med 20-30 yderligere nationer, der allerede står i kø for at blive medlem af BRIKS efter det historiske topmøde i Johannesburg, har City of London og Wall Street et presserende behov for at statuere et blodigt eksempel med Argentina, som er en af de seks nationer, der netop er blevet optaget i BRIKS. De planlægger at forhindre Argentina i at blive medlem den 1. januar 2024 ved at slå landets økonomi til blods gennem gældsinddrivelse og kapitalflugt og på den måde miskreditere den nuværende Alberto Fernández-regering og dens kandidat, økonomiminister Sergio Massa, og give sejren til den psykologisk ustabile Javier Milei.

Bankiernes favorit, Milei, som nogle kalder "Argentinas

Zelenskyj", har allerede svoret, at hvis han vinder, vil han trække Argentina ud af BRIKS, allerede inden landet bliver medlem; fjerne Argentinas valuta (og dermed dets suverænitet) og erstatte den med spekulanternes dollar; bryde båndene til Kina, Rusland og de fleste af Argentinas latinamerikanske naboer; og ellers gennemføre ekstrem neoliberal politik, der vil give landets fysiske økonomi et nådesstød.

Den økonomiske krise er allerede så alvorlig i Argentina, at Massa, som i øjeblikket forhandler med IMF's lejemordere, fik en lussing ved sidste måneds primærvalg, hvor de tre førende kandidater (Massa, Milei og den neoliberale Patricia Bullrich) hver fik omkring en tredjedel af stemmerne – et chokerende tilbageslag for Massa, som havde forventet at klare sig langt bedre.

Hvis Argentina kan blive plukket af bankfolkene, vil dets nabo og allierede Brasilien – et af de fem stiftende medlemmer af BRIKS – være det næste. Og budskabet vil være leveret til verden: "Prøv at bryde med vores system, og vi "waterboarder" jer finansielt og sletter jer fra landkortet."

Patriotiske kræfter i Argentina er bevidste om bankernes udspil og dets betydning, men de fleste er i vildrede over, hvad de skal gøre. Den mangeårige peronistiske aktivist, forfatter og mediekommentator Carlos Pereyra Mele, som er direktør for onlinepublikationen Dossier Geopolitico, kom den 30. august med en præcis [bramfri advarsel] (<https://dossiergeopolitico.com/2023/08/30/7512/>): "Dette er en historisk mulighed. At tilslutte sig (BRIKS) indebærer integration i det nye verdenssystem... Hvis Argentina ikke kommer med i BRIKS, vil de næste 50 år være tabt. I så fald kan de kommende generationer glemme muligheden for vækst og udvikling. Den anden side – som oppositionen siger, at den er en del af – har indtil videre kun givet os gældsætning, en større krise og flere (IMF-dikterede) tilpasninger."

Det er en kamp, der kan vindes, men den kan kun vindes

internationalt ved at samle kræfter både i og uden for Argentina om et fælles mål.

Schiller Instituttet bekendtgjorde den 1. september, at det snart vil udgive "Et nødprogram til at redde Argentina, det nyeste medlem af BRIKS," som specificerer de umiddelbare tiltag, der må iværksættes af Fernández-regeringen og kandidat Massa i god tid før præsidentvalget den 22. oktober. Disse foranstaltninger, der skal vedtages både for Argentina og som et eksempel for verden, omfatter:

A. Stop blodsudgydelserne: Folket kommer først

Indfør et øjeblikkeligt gældsmoratorium for afvikling af udlandsgælden, herunder de 46 milliarder dollars, som landet skylder IMF – det største beløb, noget land skylder. Afbryd ensidigt alle forhandlinger med IMF.

Pålæg kapital- og valutakontrol, herunder obligatorisk konvertering af alle eksportindtægter til pesos til deponering i argentinske banker. Disse foranstaltninger vil sætte en stopper for den frie omveksling af pesos til dollars og den spekulation og kapitalflugt, som det fremmer.

Etabler en fast vekselkurs mellem peso og dollar, som suverænt bestemmes af den argentinske regering, for godkendt international handel, rejser og andre anvendelser af udenlandsk valuta. Spekulative internationale banktransaktioner er ikke i den godkendte kategori.

B. Sørg for en hurtig tilførsel af produktiv kredit

Udsted statslige nødfonde og tilskud til de fattigste argentinerne (halvdelen lever nu i fattigdom) og til virksomheder, der ellers er på vej mod konkurs. Massa har netop annonceret tiltag i denne retning, men det, regeringen uddeler om mandagen, bliver stjålet fra argentinerne om tirsdagen, fordi bankfolkene har påtvunget Argentina en inflation på 108 % og en rente på 118 % samt en massiv

kapitalflugt.

Nationaliser den "autonome" centralbank (BCRA), og genetabler en nationalbank, som udsteder produktionskreditter i peso til en rente på 1-2 %.

Brems den galopperende inflation yderligere ved at indføre streng priskontrol for et væsentlig udvalg af forbrugs- og produktionsvarer.

Udnyt Argentinas nye medlemskab af BRIKS og dets adgang til Den Nye Udviklingsbank (NDB) fuldt ud til at udvide handlen i nationale valutaer med BRIKS-medlemmer og venligtsindede nationer, såvel som kreditlinjer uden dollar fra disse lande og med NDB. BRIKS-landene skal reagere, som om deres egen eksistens afhang af det – for det gør den.

C. Sæt gang i store infrastrukturprojekter

De dobbelte oceangående højhastighedsjernbanekorridorer, der forbinder Sydamerikas Atlanterhavs- og Stillehavskyst, skal bygges. Indkald til en international konference i Buenos Aires i midten af oktober for at få projekterne hurtigt godkendt og sat i gang med deltagelse af højtstående regeringsrepræsentanter fra mindst Brasilien, Peru, Bolivia og Kina (det land, der har den nødvendige jernbaneteknologi og i årevis har tilbudt at bygge sådanne projekter under sit Bælte- og Vej-Initiativ-forslag).

Argentina skal også slutte sig til verdens rumfartsnationer, som det netop er lykkedes Indien at gøre med sin Chandrayaan-3 månelanding. Brasiliens Alcantara rumopsendelsesfacilitet nær ækvator er det perfekte centrum for et sydamerikansk samarbejde med internationale allierede fra BRIKS-nationerne og andre. Dette kan tages op på den samme internationale konference i midten af oktober, med den vigtige tilføjelse af Indien som deltagende nation.

Et sådant sæt af foranstaltninger vil redde Argentina fra at

blive en fejlslagen stat og styrke BRIKS' strategiske rolle i de kampe, der ligger forude. Argentina vil ikke overleve uden BRIKS, men BRIKS vil måske heller ikke overleve uden Argentina.

Som Brasiliens præsident Lula for nylig sagde: "Jeg kan ikke acceptere, at det er normalt for en borger at blive født fattig og dø fattig, for deres barn at blive født fattig og dø fattig, for deres barnebarn at blive født fattig og dø fattig... Vi har ikke lov til at forblive fattige... Vi har ikke lov til at blive ved med at blive kaldt Den tredje Verden.

Foto: Juan Pablo Lancia, Pexels CC0

Fejr ændringen hen imod udvikling; forpligt jer til at besejre dens fjender

Den 25. august 2023 (EIRNS) – Som det nogle gange sker, som ved forsyn, mødes det personlige og det historiske i et stort glædens øjeblik. I dag er det en særlig fødselsdag for Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, som afslutter en uge med betydningsfulde begivenheder, der bevæger verden i retning af økonomisk udvikling, retfærdighed og fred, som hun har kæmpet for hele sit liv sammen med sin mand, Lyndon LaRouche.

I denne uge mødtes de fem BRIKS-lande i Sydafrika (22.-24. august) og fjøede seks nye medlemslande (Egypten, Etiopien, Iran, Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater og

Argentina) til deres rækker af engagement i global forbedring. Dette skal udelukkende ses som begyndelsen på en ny fase i det internationale samarbejde. Et udtryk for dette er den institutionelle forpligtelse, der blev indgået på BRIKS Plus-mødet den 24. august af andre sammenslutninger til at samarbejde med det ekspanderende BRIKS om økonomisk og omfattende udvikling. Den nuværende formand for ASEAN, den indonesiske præsident Joko ("Jokowi") Widodo, deltog personligt i BRIKS-møderne og talte om de gensidige fordele ved BRIKS-ASEAN-samarbejdet. Han aflagde også et statsbesøg i afrikanske lande – hans første som præsident – i Mozambique, Tanzania og Kenya for at diskutere handel og andre planer. Præsident Kassym-Jomart Tokayev fra Kasakhstan, den nuværende formand for Shanghai Cooperation Organization (SCO), talte til BRIKS-Plus-mødet via video og nævnte forskellige muligheder for samarbejde mellem SCO og BRIKS-Plus, herunder Kasakhstans deltagelse i SCO's "Digital Silk Road"-begivenhed i 2024.

I en dramatisk bekræftelse af BRIKS-processen landede Indien et rumfartøj på Månen den 23. august, en præstation der er i hele menneskehedens interesse, som premierminister Narendra Modi understregede få minutter efter landingen. Tidligere på ugen mislykkedes Ruslands mission om at lande på Månen, men Ruslands genoplivning af sit måne- og rumprogram er i sig selv en succes og en fordel for hele menneskeheden. I går aftes leverede det robotstyrede russiske Progress-rumskib næsten tre tons forsyninger til Den Internationale Rumstation (ISS), efter planen og i henhold til målet. I dag blev det meddelt, at USA og Rusland, på trods af alle konflikterne, er blevet enige om, at der vil være en ekstra flyvning for en amerikansk astronaut ombord på det russiske Soyuz MS-rumfartøj som en del af den løbende gensidige deling af personale på ISS-ture.

Som en enestående indikator for en epokegørende forandring har verden nu den fulde og hurtige industrialisering af hele det afrikanske kontinent på dagsordenen. Det omfatter hele spektret af aktiviteter fra avanceret produktion til

selvforsyning med fødevarer, højteknologisk energi og videnskabelig forskning. I går var den sydafrikanske præsident Cyril Ramaphosa og den kinesiske præsident Xi Jinping sammen værter for dialogen mellem lederne i Kina og Afrika. Præsident Ramaphosa understregede vigtigheden af infrastruktur. Præsident Xi holdt en tale med titlen: "Sammen om at fremme modernisering for at skabe en stor fremtid for Kina og Afrika". Han præsenterede detaljer inden for tre moderniseringsområder – industrialisering, landbrugsproduktion og en mobilisering af "talent". Xi bekendtgjorde store nye programmer, såsom at invitere 20.000 regeringsledere og andre ledere til Kina til workshops og træne 10.000 mennesker i tekniske færdigheder.

Lederdialogen mellem Kina og Afrika kommer i hælene på topmødet mellem Rusland og Afrika i Sankt Petersborg, som fokuserede på økonomisk vækst. I denne uge gentog præsident Vladimir Putin de vigtigste forpligtelser til udvikling i en videotale til BRIKS Plus-mødet i går. Han kaldte Afrika for en "prioriteret partner" og sagde: "Rusland er i øjeblikket involveret i mere end 30 lovende energiprojekter i Afrika på forskellige udviklingsstadier. Vi er aktive i 16 lande. For eksempel er Rosatom i gang med at bygge Dabaa-atomkraftværket i Egypten. Den samlede kapacitet for de energiprojekter, vi støtter, er omkring 3,7 gigawatt.

Komponenter og udkast til denne fremgangsmåde er blevet fremlagt i årtier af Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, især begyndende med bogen *The Industrialization of Africa: Fusion Energy Foundation* i 1980 (New York: Campaigner Publications, 1980). I 2017 udgav Schiller Instituttet en særlig rapport, "Udvidelse af den nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision om økonomisk renæssance" af Hussein Askary og Jason Ross.

Det frygtelige paradoks, vi står over for i dette øjeblik, er, at med denne nuværende bølge af fremdrift for realiseringen af verdensudvikling kommer en øget fare fra menneskehedens

fjender, der optrapper deres provokationer og konflikter til det punkt, hvor de udløser atomar udslettelse.

Denne trussel var en del af den vurdering, som Zepp-LaRouche i dag gav på et arbejdsmøde i International Peace Coalition (IPC), der diskuterede, hvordan man kan ekspandere kraftfuldt over for faren. Den internationale online-konference den 9. september, arrangeret af Schiller Instituttet, er en vigtig del af den kommende aktionskalender, som også omfatter aktiviteter den 21. september, den Internationale Fredsdag. En stærk opfordring til handling kommer fra filmen "8:15 Hiroshima: From Father to Daughter", som bliver vist på PBS TV og vil blive vist på dagens IPC-møde. Se traileren: <https://www.815documentary.com/>

Det er med de bedste fødselsdagsønsker til Helga Zepp-LaRouche, at vi forpligter os til at gøre en ende på de rædsler, menneskeheden står over for, og indlede en ny æra til alles fælles bedste. En smuk fødselsdagshilsen blev i dag sendt af Sergej Glazyev fra Det Russiske Videnskabsakademi på hans Telegram-kanal:

"Kære Helga LaRouche, jeg er glad for at kunne lykønske dig med dette vidunderlige jubilæum! Du bringer godt til verden og en forståelse af den langsigtede fremtidige udvikling! Dine ideer efterspørges i dag af den progressive del af menneskeheden! De er ved at komme til live i den eurasiske økonomiske integration, (EAEU), Bælte- og Vej-Initiativet og skabelsen af et større eurasiske partnerskab. Konceptet om en eurasiske bro, som du fremsatte for mange år siden, er blevet meget relevant i dag og inspirerer os til at skabe et moderne struktureret infrastrukturnetværk for Eurasien.

"Du er blevet en værdig efterfølger til din geniale mand, vor tids store tænker, Lyndon LaRouche. Du fortsætter med succes hans sag: Overgangen til en fysisk økonomi og opbygningen af samfundets produktive kræfter baseret på avancerede teknologier. For et kvart århundrede siden forudsagde Lyndon

finansboblens kollaps og ødelæggelsen af det spekulative globale finanssystem. Nu er hans forudsigelser ved at gå i opfyldelse, og du foreslår en vej ud af dødvandet med stigende anarki, baseret på hans ideer om at omlægge den økonomiske politik til udvikling af den reelle sektor.

“Må Gud give dig et godt helbred, nye kreative succeser og realiseringen af dine forslag, som menneskeheden har et påtrængende behov for!” (<https://t.me/glazievview/3922>)

Fodnote: Sergej Glazyev er en mangeårig samarbejdspartner med LaRouche-bevægelsen. For eksempel har EIR udgivet en engelsk oversættelse af hans bog, *Genocide: Russia and the New World Order* i 1999.

Foto: CC0

Eksplosivt BRIKS-topmøde viser, at vestlige kritikere er helt blinde i forhold til virkeligheden

Den 24. august 2023 (EIRNS) – Det netop overståede BRIKS XV-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, har netop bevist, at en ny verden faktisk er ved at blive dannet. En enorm interesse for den form for konkret økonomisk udvikling, som BRIKS tilbyder, førte til et gennembrud i deltagerantallet og den første tilføjelse af nye medlemmer siden 2010 – herunder Saudi-Arabien og Iran, som indtil for seks måneder siden havde

afbrudt alle diplomatiske forbindelser med hinanden.

På trods af dette insisterede medieeksperter i Vesten kun på én ting: Det vil ikke fungere. "Der er for mange forskelle," "det er bare et desperat forsøg fra de autokratiske Putin og Xi," eller endog: "det vil stadig ikke fortrænge den amerikanske dollar," var nogle af de røster, der lød i USA og Europa, hvis de overhovedet kommenterede det. I virkeligheden var den egentlige nyhed, som disse eksperter fremførte, meddelelsen om deres absolutte irrelevans.

Som Brasiliens præsident Lula sagde i torsdags: "Mange sagde, at BRIKS var for forskellige til at forme en fælles vision. Men erfaringerne viser det modsatte. Vores forskellighed styrker kampen for en ny orden, der tager højde for det 21. århundredes økonomiske, geografiske og politiske mangfoldighed." Dette tema gav genlyd i alle salene i Johannesburg: De neokoloniale magthaveres æra er forbi – fremtiden kræver suverænitet og lighed for alle!

Som den sydafrikanske præsident Ramaphosa sagde, da han åbnede den sidste del af BRIKS-Afrika Outreach og BRIKS Plus-dialogen: "Når vi reflekterer over formålet med og rollen for BRIKS i verden i dag, mindes vi Bandung-konferencen i 1955, hvor asiatiske og afrikanske nationer krævede en øget stemme til udviklingslandene i internationale anliggender. Konferencen opfordrede til at anerkende ligheden mellem alle nationer, store som små. Vi deler stadig den fælles vision om en fair og retfærdig verden."

Det er præcis denne "Bandung-ånd", som Helga Zepp-LaRouche henviste til i sin nyligt udgivne "Appel til borgerne i det Globale Nord", som hun sagde er ved at rejse sig igen i det Globale Syd. Disse lande "er smerteligt bevidste om det faktum, at kolonialismen har bestået i sin moderne form," da der stadig er en milliard mennesker, der permanent er på randen af sult, to milliarder uden rent drikkevand og 940 millioner uden adgang til elektricitet – men de bliver belært

om, hvem de kan handle med, og hvordan de bedst udnytter deres ressourcer.

Den rolige, men lidenskabelige reaktion på dette fra nationerne i det Globale Syd – som kom til udtryk i de eksplosive begivenheder på denne uges BRIKS-topmøde – bliver ignoreret af lederne i Vesten, og de vil blive henvist til historiens skraldespand, hvis de fortsætter med at ignorere kravene fra så stor en del af verden.

Dilma Rousseff, der er formand for BRIKS' nye udviklingsbank (NDB), har i sin tale sat fokus på denne virkelighed. "I dag er NDB en velkapitaliseret bank med meget lav gearing, og den har alle forudsætninger for at udvide sin rolle som et vigtigt redskab til at gennemføre de bæredygtige udviklingsprojekter, som vores lande har brug for," sagde hun. BRIKS-banken, der insisterer på ikke at pålægge nogen "belastende betingelser", er ved at blive en legitim långiver til udvikling af nationer – uden for det vestligt dominerede finanssystems indflydelse.

Det Hvide Hus' indirekte reaktion på ovenstående var pinlig. Den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, meddelte, at præsident Biden vil besøge Indien i forbindelse med næste måneds G20-topmøde for at "bekræfte USA's engagement i G20 som det førende forum for økonomisk samarbejde på globalt plan." Sullivan var tydeligvis nervøs for den voksende stemning i BRIKS og det Globale Syd og tilføjede, at "vi er nødt til at sikre, at der er løsninger af høj standard og med stor gennemslagskraft på de udfordringer, landene står over for, og en måde at få mest for pengene er gennem Verdensbanken og IMF." Er der virkelig nogen, der tror på ham?

I stedet for at forsøge at ignorere – eller endnu værre, forsøge at stoppe – hvad der faktisk er en ustoppelig proces, bør nationerne i det såkaldte Globale Nord i stedet gå sammen med BRIKS om at skabe en bedre og mere retfærdig økonomisk orden. Det er den presserende opgave, som borgerne må påtage sig i dag.

Som den indiske premierminister Narendra Modi sagde som svar på Indiens nylige landing af et månekøretøj på Månens sydpol: Dette var ikke kun en succes for Indien, "denne succes tilhører hele menneskeheden."

Underskriv og cirkuler Helga Zepp-LaRouches "Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!" https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order

BRIKS-lederne annoncerer "historisk" udvidelse med seks nye medlemmer

På en pressekonference tidligt i morges i Johannesburg med deltagelse af statslederne fra fire BRIKS-lande, Kinas præsident Xi Jinping, Brasiliens Lula da Silva, Indiens premierminister Narendra Modi, Sydafrikas præsident Cyrill Ramaphosa og den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov, annoncerede den indiske premierminister Modi, at lederne af de fem medlemslande ved fælles overenskomst var blevet enige om at byde seks nye lande velkommen til at blive fuldgyltige medlemmer af BRIKS: Argentina, Egypten, Saudi-Arabien, Etiopien, Iran og De forenede arabiske Emirater (UAE). Deres medlemskab vil træde i kraft den 1. januar 2024.

Modi og Xi blev set chatte, da de gik ind i lokalet sammen og havde et kort gensidigt møde på sidelinjen af topmødet.

I sine bemærkninger meddelte Modi, at gruppen er blevet enige om "de vejledende principper, standarder, kriterier og procedurer for udvidelse af BRIKS" og understregede, at moderniseringen og udvidelsen af BRIKS bør tjene som model for alle globale institutioner, der har behov for at reformere sig i skiftende tider. Indien har altid været for en udvidelse af

BRIKS, sagde han og understregede, at denne nye udvidelse vil give energi og retning til gruppen. Efter at have budt de seks nye medlemmer velkommen, tilføjede han, at for andre lande, der har udtrykt interesse for at blive en del af BRIKS, vil Indien arbejde for at skabe konsensus, så disse nationer kan deltage i BRIKS "som partnerlande", hvilket vil blive diskuteret på det næste BRIKS-topmøde i Kazan, Rusland i oktober 2024.

Xi Jinping fortalte journalister, at de fem medlemmer "enstemmigt var enige" om at invitere de seks nye nationer til at deltage, og kaldte udvidelsen "historisk", da den viser BRIKS' beslutsomhed om at forfølge "enhed og samarbejde" med det bredere Globale Syd. Udvidelsen repræsenterer et nyt udgangspunkt for BRIKS-samarbejdet, sagde han. Det vil bringe "ny kraft" til BRIKS-samarbejdsmekanismen og yderligere styrke bevægelsen mod verdensfred og udvikling. "Så længe vi arbejder sammen," tilføjede han, "er der meget, som BRIKS-samarbejdet kan opnå, og fremtiden vil være lys."

I sine bemærkninger sagde Lula da Silva, at "relevansen af BRIKS bekræftes af det voksende antal lande, der er interesserede i at tilslutte sig BRIKS. Brasilien byder med stor tilfredshed" de seks nationer velkommen som nye medlemmer af BRIKS, sagde han. Han lykønskede også "min kære ven", Argentinas præsident Alberto Fernandez, "en stor ven af Brasilien og af udviklingslandene." Han bemærkede, at "mange sagde, at BRIKS var for forskellige til at forme en fælles vision. Men erfaringen viser det modsatte. Vores forskellighed styrker kampen for en ny orden, der tager højde for det 21. århundredes økonomiske, geografiske og politiske mangfoldighed."

Lula fortalte også, at BRIKS har nedsat en arbejdsgruppe, der skal undersøge muligheden for at indføre en fælles valuta, der kan bruges til transaktioner mellem medlemslandene. Dette, sagde han, "kunne øge vores betalingsmuligheder og reducere vores sårbarheder." Brasiliens Epoca citerede ham for at sige,

at "i denne verden i forandring tilbyder BRIKS os en kilde til kreative løsninger på de udfordringer, vi står overfor." Han opfordrede til en endnu større udvidelse af gruppen i den nærmeste fremtid.

Nye medlemmer reagerer på at komme med i BRIKS

Lederne af de seks nationer, der blev annonceret som nye medlemmer af BRIKS, reagerede på meddelelsen fra den indiske premierminister Narendra Modi i morges, som rapporteret nedenfor. Argentinas svar er rapporteret separat.

Egypten: I en erklæring fra det egyptiske præsidentskab hilser præsident Abdel Fattah El Sisi dagens meddelelse om, at Egypten er blevet accepteret som nyt medlem af BRIKS, velkommen. "Vi værdsætter den tillid, som alle medlemslandene i [BRIKS]-blokken, som vi har stærke bånd til, har vist os, og vi ser frem til et frugtbart samarbejde med dem i den kommende tid, såvel som med de inviterede lande." Dette, sagde El-Sisi, sker med henblik på at nå gruppens mål om at styrke det økonomiske samarbejde mellem medlemslandene, og tilføjede, at gruppen har til formål at opretholde de sydlige nationers stemmer i håndteringen af forskellige udviklingssspørgsmål på en måde, der støtter udviklingslandenes rettigheder og interesser.

De forenede arabiske Emirater: Fra Johannesburg rapporterede præsident Mohammed bin Zayed på X (tidligere Twitter), at hans regering hilste annonceringen af medlemskabet velkommen. "Vi respekterer BRIKS' vision og sætter pris på, at De forenede arabiske Emirater er blevet optaget som medlem af denne vigtige gruppe. Vi ser frem til en fortsat forpligtelse til samarbejde for velstand, værdighed og gavn for alle nationer og mennesker i hele verden."

Etiopien: Premierminister Abiy Ahmed hylkede det, han kaldte "et stort øjeblik" for sit land. "Etiopien står klar til at

samarbejde med alle om en inkluderende og velstående global orden,” tweetede Abiy.

Iran: Præsident Ebrahim Raisi sagde fra Johannesburg, at BRIKS-medlemmernes beslutning om at udvide gruppen var et “prisværdigt” skridt og tilføjede, at Irans medlemskab af BRIKS vil have “historieskabende” fordele. ” BRIKS kan hjælpe med at løse problemerne i det internationale samfund,” bemærkede han og understregede, at “den globale tillid til BRIKS’ effektivitet er stigende.” Desuden, sagde han, “støtter Den islamiske republik Iran meget resolut BRIKS’ succesfulde bestræbelser i overensstemmelse med af-dollarisering af handel og økonomiske interaktioner mellem medlemmerne og også ved at gøre brug af lokale valutaer.”

Saudi-Arabien: Udenrigsminister Prins Faisal bin Farhan erklærede fra Johannesburg, at “vi ser frem til at udvikle dette samarbejde for at skabe nye udviklingsmæssige og økonomiske muligheder og løfte vores forhold op på det ønskede niveau.” Ifølge Al Jazeera sagde prinsen til den saudiske kanal Al Arabiya, at kongeriget hilste invitationen velkommen, men ville gennemgå detaljerne for at træffe en “passende beslutning” inden datoen for tiltrædelse den 1. januar

Ramaphosas indledende bemærkninger til BRIKS-Afrika Outreach og BRIKS Plus Dialog: Ånden fra Bandung lever!

Efter de fem medlemslandes formelle forhandlinger på BRIKS XV-topmødet i Johannesburg torsdag, fremsatte Sydafrikas præsident Ramaphosa sine indledende synspunkter til det bredere publikum, der var til stede i løbet af ugen. Ramaphosa fremkaldte med stor kraft “Bandung-ånden” med henvisning til Den alliancefri Bevægelses topmøde i Bandung, Indonesien, i 1955. Hans bemærkninger indikerer den sande ånd, som BRIKS-nationerne tager op i dag:

“Når vi reflekterer over BRIKS’ formål og rolle i verden i

dag, husker vi Bandung-konferencen i 1955, hvor asiatiske og afrikanske nationer krævede en større stemme til udviklingslandene i verdens anliggender. Konferencen opfordrede til at anerkende ligheden mellem alle nationer, store som små.

“Vi deler stadig den fælles vision om en fair og retfærdig verden. Vi søger stadig at overvinde polaritet og splittelse. Vi ønsker en verden uden barrierer mellem nord og syd, øst og vest. Vi søger stadig en verden, hvor vi arbejder sammen understøttet af gensidig respekt.

“Gennem det 15. BRIKS-topmøde og denne dialog bør vi stræbe efter at fremme Bandung-ånden af enhed, venskab og samarbejde.

“I Sydafrika har vi et ord for dette: Ubuntu. Ubuntu er en praksis, der er baseret på forståelsen af, at vores succes, velstand og trivsel afhænger af andres succes, velstand og trivsel.”

Ramaphosa fortsatte med at diskutere opgaven for BRIKS og det Globale Syds håb om økonomisk udvikling, efter i årevis at have tolereret en økonomisk model, hvor rigdom blev frarøvet deres lande til gengæld for minimale fremskridt.

“Det er Afrikas og hele det Globale Syds ret fuldt ud at høste fordelene ved global handel og investering. Uden handel og investeringer kan vores økonomier ikke blomstre, og vores befolkningers materielle vilkår kan ikke forbedres. Som det afrikanske kontinent er vi fast besluttede på, at kontinentets betydelige ressourcer skal udnyttes til gavn for og udvikling af Afrikas befolkning.

“For at gøre brug af disse muligheder ser Afrika på BRIKS-partnerskabet for at åbne op for infrastruktur og udviklingsfinansiering. Dette var en del af den grundlæggende vision for Den nye Udviklingsbank. Banken spiller en ledende rolle i bestræbelserne på at øge modstandsdygtigheden i det Globale Syd og skabe retfærdighed i de globale handels- og

finanssystemer ved at styrke brugen af BRIKS-valutaer.

“Vi er nødt til at reformere den globale økonomiske, finansielle og politiske styring, herunder det multilaterale handelssystem, så vi skaber et gunstigt miljø for fair handel. Mens mange lande i det Globale Syd oplever betydelige fremskridt inden for industrialisering, teknologisk udvikling, innovation og den digitale økonomi, høster de ikke fuldt ud de økonomiske fordele.”

At slutte sig til BRIKS “er en ny mulighed for os,” siger den argentinske præsident

Argentinas præsident Alberto Fernandez talte til sin nation kl. 8.00 i morges, efter at hans talskvinde, Gabriela Cerruti, kl. 6.00 havde tweetet, at Argentina var blevet inviteret til at deltage i BRIKS...

I sin besked i dag udtrykte Fernandez sin taknemmelighed over at være blevet inviteret med og understregede, at medlemskab af BRIKS “styrker os” og “åbner et helt nyt scenarie for Argentina.” Landet befinder sig i en alvorlig økonomisk krise, og regeringen har brugt måneder på at kæmpe med IMF for at få midler, der skulle have været frigivet i april sidste år, men som først nu bliver udbetalt efter hårde forhandlinger, hvor Argentina af IMF er blevet tvunget til at acceptere en devaluering af pesoen på 22%. I et interview med Radio Perfil for to dage siden bemærkede udenrigsminister Santiago Cafiero, at hvis Argentina blev medlem, ville landet finde en “ny finansieringskilde” i BRIKS’ nye udviklingsbank (NDB).

Nu, sagde Fernandez, “vil vi være hovedpersoner i en fælles skæbne i en blok, der repræsenterer over 40% af den globale befolkning. Vi vil fortsætte med at styrke frugtbare, selvstændige og forskelligartede relationer med andre nationer i verden,” sagde han, da “BRIKS er en ny mulighed for Argentina. Vi ønsker at drage fordel af det for argentinerne

og især for dem, der har mest brug for det. At fremstå som en fredelig, venlig, realistisk og værdig nation over for verden er kernen i vores udenrigspolitik,” sagde han ifølge Pagina 12.

Sådan ser et tektonisk skift ud

Den 23. august 2023 (EIRNS) – Det var den perfekte metafor for det Globale Flertals tiltagende styrke i dets ustoppelige stræben efter at gøre en ende på 500 års kolonialistisk økonomisk udplyndring, tilbageståenhed og krige.

Onsdag den 23. august, midt under det tre dage lange BRIKS-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, lykkedes det Indien at landsætte deres Chandraayan-3-modul på Månens overflade, nær dens sydpol. En af de adskillige millioner mennesker verden over, der fulgte live-optagelsen fra den indiske rumforskningsorganisations missionsrum, var premierminister Narendra Modi, som så med fra Sydafrika, hvor han deltog i BRIKS-topmødet sammen med stats- og regeringscheferne fra Brasilien, Rusland, Kina og Sydafrika.

Umiddelbart efter den overvældende succes talte Modi til ISRO-centerets forskere – og til verden. “Indiens vellykkede månemission er ikke Indiens alene,” sagde han. “Denne succes tilhører hele menneskeheden... Jeg er overbevist om, at alle lande i verden, også dem fra det Globale Syd, er i stand til at opnå sådanne præstationer. Vi kan alle stræbe efter Månen og hinsides.”

Præsident Cyril Ramaphosa fra Sydafrika, topmødets vært, svarede: “For os som BRIKS-familie er dette en betydningsfuld

begivenhed, og vi glæder os sammen med jer,” udtalte han til klapsalver.

Forhandlingerne på onsdagens generalforsamling på BRIKS-topmødet, hvor lederne af alle fem BRIKS-lande holdt taler, understregede, at der er et tektonisk skift på vej i verden, som er drevet af en forståelse af, at en ny arkitektur for fred og udvikling nu er en betingelse for overlevelse. “Verden er i forandring,” understregede præsident Ramaphosa i sin åbningstale. Verden står over for en ekstraordinær farlig krise, både økonomisk og politisk, og “vi er godt klar over, hvor denne vej kan føre hen,” understregede den brasilianske præsident Lula da Silva. “Verden er nødt til at forstå, at de involverede risici er uacceptable for menneskeheden.” Desuden “er det uacceptabelt, at de globale militæruddgifter på et enkelt år overstiger 2 billioner dollars, mens FAO fortæller os, at 735 millioner mennesker sulter hver dag i verden.” Lula opfordrede indtrængende til at finde en fredelig, forhandlet løsning på krisen i Ukraine og roste fredsforslagene fra tre af BRIKS-medlemmerne: Kina, Sydafrika og Brasilien.

Den kinesiske præsident Xi Jinping understregede også, at “verden er gået ind i en ny periode med turbulens og forandring”, og at fred og udvikling må gå hånd i hånd. Som han understregede i sine bemærkninger til BRIKS’ forretningsforum den 22. august: “Skal vi arbejde sammen om at opretholde fred og stabilitet, eller skal vi blot gå i søvne mod afgrunden til en ny kold krig?” Topmødet, forklarede han, “er en bestræbelse på at udvide arkitekturen for fred og udvikling.” Den nye arkitektur skal sikre sikkerheden for alle nationer, store som små, understregede de forskellige ledere.

Med hensyn til at overvinde fattigdom og underudvikling sagde præsident Ramaphosa, at “vi ved, at fattigdom, ulighed og underudvikling er de største udfordringer, menneskeheden står overfor.” Præsident Xi udtalte, at “udvikling er en uomstelig ret for alle lande, ikke et privilegium forbeholdt nogle få,” og at “vi er nødt til fuldt ud at udnytte den rolle, som Den

Nye Udviklingsbank (New Development Bank, NDB) under BRIKS spiller." Præsident Putin opfordrede BRIKS til at "opbygge partnerskab inden for videnskab og innovation, sundhedspleje, uddannelse og humanitære bånd som helhed," og understregede at de skulle "udvikle interbank-samarbejde og udvide brugen af nationale valutaer."

Præsident Lula uddybede NDB's rolle som en kilde til ikke-dollar-kredit, der skal kanaliseres til udviklingsprojekter, der øger den fysisk-økonomiske produktivitet – et afgørende emne, der blev taget op i NDB-præsident Dilma Rousseffs rapport til lederne. "Gennem Den Nye Udviklingsbank," sagde Lula, "kan vi tilbyde vores egne finansieringsalternativer, skræddersyet til behovene i det Globale Syd. Jeg er sikker på, at banken under ledelse af min kollega Dilma Rousseff vil tage disse udfordringer op. Oprettelsen af en valuta til handels- og investeringstransaktioner mellem BRIKS-medlemmer øger vores betalingsmuligheder og reducerer sårbarheden."

Der var også enstemmighed blandt de fem ledere om det ønskelige i at udvide BRIKS – 23 lande har allerede ansøgt om medlemskab – selvom den specifikke mekanisme og principperne for denne udvidelse først blev annonceret torsdag den 24. august. Premierminister Modi erklærede utvetydigt: "Indien støtter fuldt ud udvidelsen af BRIKS-medlemskabet." Præsident Xi sagde: "Jeg er glad for at se udviklingslandenes voksende begejstring for BRIKS-samarbejdet, og en hel del af dem har ansøgt om at deltage i BRIKS-samarbejdsmekanismen. Vi har brug for ... win-win-samarbejde for at få flere lande med i BRIKS-familien, så vi kan forene vores visdom og styrke."

Men det, der måske er mest sigende for den igangværende forandring, for det nye paradigme for samarbejde og dialog mellem civilisationer, som var til at tage og føle på ved BRIKS-topmødet, er de mange kommentarer fra lederne om deres kulturers fælles filosofiske rødder og forpligtelser over for hele menneskeheden, til gavn for alle mennesker. Den indiske premierminister Modi indledte sine bemærkninger til

forsamlingen med at bemærke, at "i nogen afstand herfra ligger Tolstoj-gården, som blev bygget af Mahatma Gandhi for 110 år siden. Ved at kombinere de store ideer fra Indien, Eurasien og Afrika lagde Mahatma Gandhi et stærkt fundament for vores enhed og gensidige harmoni."

I en lignende tone skrev præsident Xi i en artikel, der blev offentliggjort i en række sydafrikanske aviser den 21. august: "Sydafrikas Ubuntu-filosofi går ind for medfølelse og deling. Den stemmer godt overens med konfucianismens værdier – "elsk folket og alle væsener og søg harmoni mellem alle nationer." Og han afsluttede sine bemærkninger til forsamlingen med følgende opfordring:

"Som et afrikansk ordsprog siger: "Hvis du vil gå hurtigt, så gå alene; hvis du vil gå langt, så gå sammen. Ubuntu-filosofien, som tror på, at "jeg er, fordi vi er", fremhæver alle folks gensidige afhængighed og indbyrdes forbundenhed. På samme måde har harmonisk sameksistens været den kinesiske nations ambition i tusinder af år. Kina er klar til at arbejde sammen med BRIKS-partnerne for at forfølge visionen om et fællesskab med en fælles fremtid for menneskeheden, styrke det strategiske partnerskab og uddybe samarbejdet på alle områder. Som andre BRIKS-medlemmer bør vi møde vores fælles udfordringer med en fælles følelse af mission, forme en lysere fremtid med et fælles formål og marchere sammen på rejsen mod modernisering."

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche reagerede på det historiske BRIKS-topmøde, og det som nu bør følge: "Nu mangler kun det Globale Nord" for at skabe en sand renæssance for hele menneskeheden. Det er det centrale tema i Zepp-LaRouches bredt cirkulerende underskriftsindsamling, "Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!" (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order) og i hendes ugentlige live

online-dialog i dag: “I lyset af BRIKS-topmødet, lad os tale om at afslutte det globale Nords isolation!” (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/08/22/webcast-lets-talk-about-ending-the-isolation-of-the-global-north/>)

Foto: Creative Commons

BRICS XV: “Rejs jer som Løver!

Den 22. august 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttets “Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden” begyndte at cirkulere i går, da den 15. konference for BRIKS-nationerne mødtes i Johannesburg, Sydafrika. Hundredvis har allerede tilsluttet sig den (se nedenfor), og tusindvis flere bør cirkulere den sammen med den særligt udarbejdede økonomiske udviklingspakke, der er udtænkt til at ledsage den. Denne udviklingspakke består af Zepp-LaRouches “Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur” og flere dokumenter, der illustrerer nogle af den store økonom og statsmand Lyndon LaRouches fremtrædende fysisk-økonomiske ideer, så folk kan lære at tænke klart og økonomisk i denne krisetid.

LaRouches forslag til en International Udviklingsbank fra 1975 er stadig i dag den bedste begrebsmæssige redegørelse for den hensigt, der må præge BRIKS’ nye udviklingsbank. Hvad angår USA selv, er det kun ved at korrigere de sidste tre generationers fejlagtige ideer om arbejde, kredit, teknologi, produktion, penge, bankvæsen og økonomisk vækst – fejlagtige

ideer, der stadig holdes i hævd, selv på trods af adskillige katastrofer, såsom den finansielle nedsmeltning i 2007-2008 – at vi kan håbe på at bringe vores nationer tilbage til fornuft. Med hjælp fra BRIKS-topmødet er millioner nu ved at blive vækket fra deres malthusianske søvn.

Måske er vores indsats tids nok til at forhindre det middelmådige amerikanske udenrigsministerium, der tror, de er genier, det britiske/europæiske oligarkis “kongelige tabere” og deres amerikanske medløbere, i at udløse en atomkrig – måske ikke. Men initiativet fra Den Internationale Fredskoalition og appellen, der netop nu er i omløb, krydser en kraft for optimisme i verden, der nu er samlet i Johannesburg, og som potentielt repræsenterer en “Alliance for Fremskridt” blandt størstedelen af den menneskelige race. Det er helt sikkert forudsætningen for at stoppe verdenskrig. Som CGTN-journalisten Zhang Shanhui sagde under et symposium om BRIKS-topmødet, der blev sendt i Algeriet i går aftes: “Det handler om, at udviklingslandene i dag har brug for at blive hørt, deres tilstedeværelse skal ses, deres styrke skal mærkes i dag i denne verden. Og også, hvordan man kan bringe disse forskellige kræfter sammen for at bidrage til menneskehedens overordnede muligheder. Det er et af de vigtigste spørgsmål at tale om.” For at menneskeheden kan overleve, må tiden nu komme, hvor idéen om, at “det nye navn for fred er udvikling”, bliver synonymt med begrebet “generel velfærd” i nationernes bevidsthed.

Foto: Creative Commons

Skriv under! Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi bør støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!

Skriv gerne under her.

af Helga Zepp-LaRouche den 19. august 2023 (EIRNS) – BRIKS-landenes topmøde, som vil finde sted fra den 22.-24. august i Johannesburg, Sydafrika, på trods af alle vestlige forsøg på at forpurre det, vil gøre det klart for hele verden, at en ny økonomisk verdensorden er opstået og dermed åbner et nyt kapitel i menneskehedens historie. Nationer i det Globale Syd, som allerede repræsenterer langt størstedelen af verdens befolkning, udtrykker deres handlekraftige beslutning om for altid at afslutte den sidste periode på omkring 600 års kolonialisme og etablere et økonomisk system, der tilskynder til suveræn, retfærdig udvikling af alle stater på denne jord, udryddelse af fattigdom og skabelse af en anstændig levestandard for alle. Vi, borgerne i det Globale Nord, må helhjertet lykønske denne udvikling og støtte den gennem praktisk samarbejde!

En korrekt analyse af, hvordan denne tektoniske ændring i den strategiske situation opstod, er afgørende. Denne dannelse af en ny økonomisk model er ikke et resultat af "russiske trolde" eller "kinesisk aggression", som de etablerede

medier forsøger at få os til at tro. Det er snarere resultatet af en enorm strategisk fejlvurdering af kræfter primært i USA og Storbritannien, som efter Sovjetunionens opløsning fejlagtigt så sig selv som sejrherre i Den kolde Krig, og som heraf udledte tilladelsen til at påtvinge deres neoliberale økonomiske model på en unipolær verden, og til at bringe de forskellige metoder til "regimeskift" i anvendelse på alle regeringer, som ikke ønsker at tilpasse sig denne "regelbaserede orden".

Den historiske mulighed i 1989 for at etablere, hvad der dengang udgjorde en perfekt mulig fredsorden for det 21. århundrede, blev forspildt og erstattet af de amerikanske neokonservatives Wolfowitz-doktrin og Brzezinskis politik, som var designet til at cementere den amerikansk-britisk dominerede unipolære verdensorden, som påbød, at ingen nation eller gruppe af nationer nogensinde skulle overgå USA økonomisk, militært eller politisk.

Denne formodede "historiens afslutning", som Fukuyama mente at iagttage, indebærer en fuldstændig deregulering af markederne og en omfattende privatisering af dele af økonomien, som tidligere havde været under statslig kontrol. Der var nu ikke længere noget til hinder for profitmaksimering i en globaliseret kasinoøkonomi, hvilket førte til en stadig større kløft mellem rig og fattig, og i sidste ende til det punkt, som Lyndon LaRouche havde forudsagt i 1971, da præsident Nixon ophævede Bretton Woods-systemets faste valutakurser,

nemlig det neoliberale finanssystems systemiske krise, som manifesterede sig i 2008, og som ikke er blevet løst siden da, men udelukkende er blevet udskudt af centralbankernes ubegrænsede pengetrykning, den såkaldte "kvantitative lempelse" (QE).

Denne politik, som i bund og grund gavnede spekulationen, førte til en kompleks modreaktion. Kina var villig til at deltage i globaliseringen med sin reform- og åbningspolitik, men i stedet for at underkaste sig den vestlige neoliberale demokratimodel, vendte denne 5.000 år gamle civilisation sig mod sin egen kultur og forfulgte modellen med socialisme med kinesiske karakteristika og satte dermed gang i et hidtil uset økonomisk mirakel. Kinas villighed til at dele erfaringerne fra denne succesfulde model med andre nationer i det Globale Syd, i form af Silkevejs-Initiativet, førte til en renæssance for den Alliancefri Bevægelse og en genoplivning af "Bandung-ånden". Landene i det Globale Syd er smerteligt bevidste om, at kolonialismen har bestået i sin moderne form – nemlig i det liberale finanssystems uretfærdige handels- og kreditbetingelser – som præsidenterne Sukarno og Nehru allerede advarede om i Bandung for 68 år siden.

Denne kolonialisme sluttede ikke efter afslutningen af Anden Verdenskrig, som præsident Roosevelt havde tænkt sig, men blev videreført af Churchill og Truman. Men frem for alt koncentrerede USA sig efter den 11. september 2001 under overskriften "krigen mod terrorisme" om militære og sikkerhedsmæssige

operationer over hele verden, etablering af op til 1.000 militærbaser og træning af militære styrker på næsten alle kontinenter. Så var der forskellige "humanitære interventionskrige", krigene i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien osv. Tanken om økonomisk udvikling i disse lande blev tydeligvis tilsidesat.

Under disse omstændigheder er det ikke overraskende, at en stor del af nationerne i det Globale Syd vælger at samarbejde med BRIKS-landene, som tilbyder dem reel økonomisk vækst og behandling som ligeværdige partnere. I dette, og i den meget konkrete erfaring med de tidligere kolonimagters (og den nuværende overmagts) opførsel, ligger grunden til, at nationerne i Syd har nægtet at fordømme Ruslands angiveligt "uprovokerede aggressionskrig" og at tage parti for det "regelbaserede" Vesten.

BRIKS-topmødet vil gøre denne historiske nyorientering synlig i verden på en så dramatisk måde, at selv de etablerede medier og de politiske kræfter (som indtil for nylig med deres sædvanlige eurocentriske arrogance i bedste fald har opfattet landene i det Globale Syd som eksotiske feriesteder) må tage bestik af den nye virkelighed. Men det allervigtigste spørgsmål vil være, hvordan nationerne i det Globale Nord forholder sig til denne nye økonomiske orden.

Forsøget på at opretholde den for længst nedlagte unipolære verden vil næsten med sikkerhed føre til Tredje Verdenskrig, som vi er kommet faretruende tæt på med situationen i Ukraine, hvor den fejlslagne ukrainske

modoffensiv har udtømt krigens konventionelle dimension, så kun en afslutning af krigen gennem diplomatiske forhandlinger eller en optrapning til brug af atomvåben er tilbage som muligheder. Forestillingen om, at Vesten skal "afkoble sig" fra Kina og BRI's indflydelsessfære, eller engagere sig i "risikoreduktion" for at bruge den nye, absurde formulering, vil ikke kun føre til økonomisk selvdestruktion som i Tysklands tilfælde, men denne forestilling fører også til krig. For en opsplittning af verden i to helt adskilte blokke – en USA-domineret, global NATO-blok, der fortsat holder fast i kasinoøkonomiens model, og en økonomisk hurtigt voksende blok i det Globale Syd omkring BRIKS-landene – forbliver heller ikke fredelig.

Der er kun én sikker måde at løse de mange eksistentielle kriser på, som findes rundt omkring i verden: I stedet for at betragte og modsætte sig BRIKS-landenes nye økonomiske model som en modstander, er det i det globale Nords egen interesse at samarbejde med denne nye økonomiske verdensorden og i fællesskab tackle den skræmmende opgave med at overvinde fattigdom og underudvikling.

Der er i øjeblikket kun få tegn på, at repræsentanterne for det transatlantiske establishment er villige til at indrømme deres fejlvurderinger og politiske fejltagelser i de sidste næsten 35 år, med nogle få undtagelser som den tidligere franske præsident Sarkozy. Men de almindelige borgere i Europa og USA bør nu meget hurtigt tjekke aksiomerne i deres egen tænkning og spørge, om de muligvis er påvirket

af et eurocentrisk synspunkt og den tilhørende latente racisme.

I Goethes Faust spørger den unge Gretchen sin elsker, Faust, hvordan han har det med religion. Tyskerne kalder det et "Gretchen-spørgsmål", og det kan betegne det spørgsmål, man ikke har lyst til at svare på, fordi det afslører det, man helst vil skjule. Det enkle Gretchen-spørgsmål om forholdet mellem Nord og Syd er: Har vi virkelig accepteret, at det skal forblive sådan for evigt, at næsten en milliard mennesker permanent er på randen af sult, to milliarder har ikke rent drikkevand, 940 millioner har ikke adgang til elektricitet, og langt størstedelen af menneskeheden har på grund af fattigdom ikke mulighed for at udvikle det potentiale, der er iboende i dem, og bliver dermed frarøvet det, der er et af menneskets mest dyrebare ejendele?

Vi behøver ikke at se fremkomsten af denne nye økonomiske orden som noget, der kun er på høje tid for Afrika, Asien og Latinamerika, men vi bør også forstå, at vi udelukkende kan få vores egne skrantende økonomier i gang igen ved at samarbejde med dem. Præsident Xi Jinping har fra starten gjort det klart, at Bælte- og Vej-Initiativet er åbent for samarbejde med alle lande i verden, og det er næsten sikkert, at BRIKS-landene vil reagere åbent på tilbud om samarbejde fra vestlige nationer.

Men det kræver, at vi i Vesten utvetydigt viser, at vi er klar til et ærligt samarbejde. Det indebærer først og fremmest, at vi opgiver tanken om at udvide NATO til et globalt NATO og i stedet arbejder målrettet på en ny

international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle nationers interesser, herunder Rusland, Ukraine, Kina og alle andre stater. Jeg har formuleret ti principper om dette emne, de aspekter, som en sådan ny arkitektur skal tage hensyn til. (Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur)

Hele vores fremtid, nationerne i det Globale Syds fremtid og ikke mindst verdensfreden vil afhænge af, om vi kan vinde nok kræfter i de europæiske nationer og USA til at gribe den ekstraordinære chance, der ligger i muligheden for samarbejde med BRIKS-Plus-staterne. Vi oplever i øjeblikket en epokegørende forandring af den slags, der måske sker en gang hvert tusinde år, og det fantastiske er, at vi alle kan være med til at forme denne nye æra gennem vores bidrag. Vi kan hjælpe med at afslutte kolonialismens skammelige fase og begynde et menneskeligt kapitel i den universelle historie.

Skriv gerne under her.

Foto: Wikimedia Commons

Valget: Medmenneskelighed eller oligarki

Ikke korrekturlæst.

18. august 2023 (EIRNS) – Midt i den NATO-orkestrerede krig, som i realiteten blev startet for at ødelægge den russiske nationalstat og dens økonomiske magt, talte Vladimir Putin torsdag den 17. august om at anlægge tre højhastighedstoglinjer: en mellem Sankt Petersborg og Moskva; en mellem Minsk og Moskva; og en tredje, der forbinder Sochi og Moskva. Denne tilgang til interne forbedringer, som er et ekko af både Alexander Hamilton og Franklin Roosevelt, vil kræve andre interne ændringer, herunder økonomiske ændringer, som, hvis de gennemføres, vil tjene som et eksempel for andre nationer, herunder udviklingsøkonomier i Afrika, for hvordan man kan afslutte kolonialismen en gang for alle.

Der findes ikke højhastighedstog mellem Washington og New York, eller Boston og New York, eller Chicago og New York i USA, oprindelsesstedet for den transkontinentale jernbane. Det burde der. Omkring 50 millioner nye produktive jobs til denne nation, som kan vende dræningen af økonomiske og andre ressourcer, der anvendes til konstante og måske bevidst fejlslagne krige, er noget, som USA's "modstandere" faktisk ville støtte.

Putins udmelding og hensigt repræsenterer ikke kun Ruslands, men også planetens fremtid. Som Ghali Zbeir, marokkansk præsident for Saharawi Oil and Mineral Authority, sagde til RT den 17. august: "En ny verdensorden er ved at blive formet for øjnene af os ... den gamle verdensorden, som fulgte de vestlige landes interesser, er ikke længere holdbar." "Den nye verden" var et udtryk, der var synonymt med det meget vestligt orienterede USA efter den amerikanske revolution.

Var ånden fra den amerikanske ingeniør George Washington Whistler, som på anmodning af zar Nikolaj I byggede jernbanen fra Sankt Petersborg til Moskva mellem 1842 og 1849, og som blev begravet i Sankt Petersborg to år før det projekt, han havde designet, endelig blev afsluttet i 1851, til stede i Putins sind, da han holdt sin tale om højhastighedstog? Whistler er i sandhed en historisk forfader til det russiske

avancerede jernbaneprojekt. Den Vladimir Putin, der donerede Teardrop Memorial til New York og USA's befolkning efter 9/11, er bevidst om de to nationers dybere historie og forbindelse, som han har vist i sine bemærkninger om Franklin Roosevelt ved adskillige lejligheder i årenes løb.

Alligevel må han og andre verdensledere, som Xi Jinping, der studerede og boede sammen med landmændene i Iowa, spørge sig selv, ligesom det amerikanske folk må: Hvor er det USA, som George Whistler engang så nobelt repræsenterede? Er det USA, som nu bygger dronebaser til 100 millioner dollars i Niger i stedet for kraftværker til de 85 % af befolkningen – over 20 millioner af deres mere end 25 millioner indbyggere – som mangler elektricitet, på trods af at de har et rigt uranforråd – er det det samme USA som Whistlers, Friedrich Lists, Henry Careys, Erasmus Peshine Smiths, Anson Burlingames og Wharton Barkers USA? Er det, kan det længere være, FDR's, JFK's, Martin Luther Kings og Lyndon LaRouches USA?

Svaret på det spørgsmål bør ikke gives eller tages let på. Svaret er også et valg. Svaret, uanset hvad, er behæftet med vidtrækkende konsekvenser. For det valg, vi står over for, i en højere forstand, er nu mellem menneskeheden eller oligarkiet. Begge vil ikke overleve det nuværende århundrede, eller måske endda det nuværende årti. En gennemgribende forandring er på vej, mere fundamental og uigenkaldelig, end de fleste nogensinde kan forestille sig – indtil den kommer. Men at vente med at handle, indtil forandringen er åbenlys, kan betyde, at vi kommer for sent og "fanges uden for begivenhedernes rækkevidde", som den afdøde diplomat og LaRouche-medarbejder, Fred Wills, plejede at advare om. Vi kan miste civilisationen i århundreder, endda årtusinder. Være endnu, vi kan endda miste selve menneskeheden. Vi har den magt, i vores valg.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sagde i sin fredagsbriefing til det 11. møde i Den Internationale Fredskoalition noget, som alle bør forstå. Den totalt

forudsigelige (og forudsagte) fiasko for den ukrainske "modoffensiv" mod Rusland kan ikke længere skjules for den vildledte offentlighed af det militære medieetablissement. Deres "fuldspektrede Hollywood-dominans" af de sociale mediers "sindets slagmark" for de transatlantiske befolkninger er stødt på den kendte, forudsigelige fysiske virkelighed med de russiske forsvarslinjer, der aldrig er blevet gennemtrængt, endsige brudt. "Den dårlige skuespiller" Zelenskyy, hans nazistiske og nazi-influerede medarbejdere og deres kontrollører må nu se i øjnene, hvad selv nogle af deres egne kommandanter fortalte dem fra starten. "Viljens triumf" var, når alt kommer til alt, kun en film. Hundredtusindvis af russeres, ukraineres og andres død, millioner af fordrevne, det meningsløse spild af liv og rigdom og den omfattende fiasko i Første Verdenskrigs-skala er reel, objektiv og ubestridelig.

Men det betyder ikke, at det er forbi. Zepp-LaRouche advarede om, at kun den konventionelle fase af NATO/Ruslands krig i Ukraine er ved at være udtømt. Nu vil krigen enten ende med diplomati og forhandling, eller der vil ske en optrapning til den atomare dimension. Det er endnu ikke klart, hvad der vil ske. Udtalelser, der er kommet fra visse kredse i Tyskland og Frankrig, inklusive den tidligere franske præsident Sarkozy, indikerer, uanset hvad man måtte mene om budbringerne, forsøg på at foreslå en fornuftig, om end pragmatisk, udvej. Men sindssyge i form af britisk imperialistisk politik og britiske agenter – inklusive Zelenskyy selv, som Scott Ritter for nylig og plausibelt har foreslået – bliver ved med at insistere på en fortsættelse af krigen.

Der er en anden proces i fuld gang. Johannesburg-mødet den 22.-24. august for BRIKS-Plus-nationerne indledes med en entusiasme og kampvilje, især fra afrikanske nationer, som ikke er set siden 1970'erne, hvor Lyndon LaRouches forslag om en International Udviklingsbank elektrificerede "den 3. verden", som den blev kaldt dengang. Forslaget blev

præsenteret for FN i september 1976 af afdøde Fred Wills, og det blev vedtaget i Colombo, Sri Lanka, i slutningen af august. Det var samtidig udenrigspolitikken i den første LaRouche-præsidentkampagne i 1976. Næsten 30 år senere, i 2005, i sit essay, " Den globale mulighed for denne nødsituation: Hinsides Westfalen nu," erklærede LaRouche:

"Som jeg har argumenteret for ved tidligere lejligheder, har verden som helhed nået det udviklingspunkt, hvor den sikre fortsættelse af civiliseret liv på denne planet kræver, at vi afviser tåbelighederne i eksperimenterne med såkaldt 'globalisering' til fordel for et system af henholdsvis suveræne nationalstater, som ville have etableret en form for verdensomspændende samarbejdssystem. Dette ville være etableringen af den form, som bedst kan beskrives som en realisering af de samme mål og principper, som var underforståede i den westfalske traktat fra 1648, der gjorde en ende på både de iboende onder i den gammeldags feudalisme og for den tid gjorde en ende på den impuls til religiøs krigsførelse, som er vendt tilbage til store dele af verden i dag: En impuls, der præsenteres under de to vanvittige former for såkaldt 'religiøs fundamentalisme' eller racisme, en moralsk degeneration, der i øjeblikket er en integreret del af den såkaldte 'globaliserings' tåbeligheder, som truer den fortsatte eksistens af civiliseret liv på denne planet i dag.

"Som jeg har understreget ved tidligere lejligheder, er den centrale udfordring, der skal erkendes i dag, den kendsgerning, at vi har nået det punkt, hvor civiliseret liv kræver en kraftig undertrykkelse af bestræbelserne på at etablere en ultramontan eller anden form for imperial kontrol over planeten som helhed, en kontrol, der nu forsøges gennem en stigning i spekulative monopolars roller i kontrollen med vigtige såkaldte 'råmaterialer'. Der er ingen iboende mangel på nødvendige råmaterialer, hvis suveræne nationer samarbejder om at udvikle denne planets råmaterialer på måder, der sikrer en stigning i organiseret forsyning, der er tilstrækkelig til

alle nationers uundgåeligt voksende behov.”
(https://larouchepub.com/lar/2005/050206beyond_wstphlia.html)

Helga Zepp-LaRouche vil i de kommende dage udgive en erklæring henvendt til BRIKS-forsamlingen i Johannesburg, ledsaget af en “pakke”, der indeholder hendes Ti principper for en ny international strategi- og udviklingsarkitektur; “LaRouche-planen for 1,5 milliarder produktive jobs”, der bl.a. behandler den virkelige årsag til den fejlagtigt kaldte ” verdensomspændende immigrationskrise”; og “Sådan vil Den internationale Udviklingsbank fungere” fra 1975 af Lyndon H. LaRouche. Alle, især dem fra USA og Europa, der har undret sig over, hvad principperne og metoden til implementering af en “udviklingsarkitektur” ville være, opfordres til at læse og mestre de koncepter, som LaRouche blev kendt for, for næsten 50 år siden, til folk i udviklingssektoren, og som han og hans bevægelse blev uretfærdigt forfulgt for.

Disse ideer døde ikke blot aldrig; de blev forberedt til dette øjeblik. Hvis de studeres, beherskes og implementeres, repræsenterer de en effektiv, voldsfri udvej for menneskeheden. Valget om at genoplive ånden fra det revolutionære Amerika og de universelle ideer i forfatningens indledning, især hengivenheden over for den generelle velfærd for os selv og vores efterkommere, kan bringe USA og Europa tilbage på menneskehedens side i stedet for oligarkiets.

Hallo, du! Vågn op! Pas på boomerang-effekten

Ikke korrekturlæst

16. august 2023 (EIRNS) – Om mindre end en uge vil højtstående

repræsentanter fra over 65 udviklingslande, også kaldet det Globale Flertal, samles i Johannesburg, Sydafrika, i forbindelse med det 15. BRIKS-topmøde for stats- og regeringschefer. De vil diskutere betingelserne for at udvide BRIKS ud over de nuværende fem medlemmer (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika); men endnu vigtigere vil de drøfte, hvordan man skaber et nyt internationalt finansielt og økonomisk system til erstatning for det destruktive, bankerotte transatlantiske finansielle system, der forvaltes af City of London og Wall Street. Deres opgave er presserende, for det system er ved at styrte sammen, mens du læser disse ord.

De, der er samlet til topmødet den 22.-24. august, vil blive motiveret af deres forpligtelse til at sætte en stopper for den århundredelange æra med kolonial og neokolonial udplyndring af deres nationer, folk og ressourcer; og til at gå i gang med en videnskabsdrevet industrialisering med respekt for hinandens nationale suverænitet.

Amerikanerne burde være sprængfyldt med stolthed over det, der er ved at ske i Johannesburg. Det er de samme spørgsmål, som førte til Washingtons anti-koloniale amerikanske revolution, Lincolns overvindelse af det britiske slaveri i borgerkrigen og FDR's sejr over fascismen i Anden Verdenskrig. Amerikanerne har altid været stolte af at hjælpe andre nationer med at overvinde fattigdom, opnå industrialisering og fremme videnskab og klassisk kultur.

Så hvad gør Washington i dag – sammen med regeringerne i Europa – under Wall Streets og City of Londons formynderskab? Vi har iværksat en omfattende finansiell krigsførelse for at vælte regeringer eller på anden måde forhindre nationer i at tilslutte sig BRIKS' bestræbelser på at opnå økonomisk udvikling: se Argentina, Egypten, Tyrkiet, Iran og adskillige nationer i Afrika. For dem i det Globale Flertal, der ikke forstår den finansielle krigsførelses sprog, er der altid snigmord – som den bølge, der i øjeblikket skyller hen over

Ecuador – for at sende et budskab om konsekvenserne af at gå imod det nuværende system.

I USA forsøger det samme finansielle etablissement at tyrannisere amerikanerne til underkastelse og føjelighed... Hvis du går ind for fred og en forhandlingsløsning på NATO's krig mod Rusland i Ukraine, mener senator Marco Rubio, at du er russisk eller kinesisk agent og bør sigtes for overtrædelse af loven om registrering af udenlandske agenter og sendes i fængsel. Og hvis du mener, at ytringsfrihed bør omfatte retten til at bruge sociale medier til at udtrykke dine politiske synspunkter, vil du blive bagvasket og få mundkurv på hos YouTube, som det netop er sket for Scott Ritter.

Det tilsigtede budskab er klart: Lad være med at sige fra, eller også... Størstedelen af menneskeheden afviser nu sådanne trusler; amerikanerne bør slutte sig til dem.

Det centrale strategiske problem, sagde Helga Zepp-LaRouche på sin ugentlige webcast i dag, er, at "det vestlige establishment nægter at erkende, at deres politik har forårsaget en boomerang-effekt": De har ført til en flugt væk fra dollaren af udvalgte nationer; til en styrkelse af forholdet mellem Kina og Rusland imod Vesten; til "et stort strategisk oprør fra udviklingslandenes side, som absolut ikke ønsker at være under kolonialismens åg længere."

Enten omvender amerikanske og europæiske borgere – ja, du og dine naboer – disse selvdestruktive politikker og slutter sig til det Globale Flertal, der samles i Sydafrika i næste uge, eller også vil vi blive ramt i hovedet af den samme boomerang, og menneskeheden vil sandsynligvis ikke overleve til at fortælle historien.

Foto: Openclipart, CC0

Opbygning af to modsatrettede “blokke” vil blot føre til krig

Ikke korrekturlæst.

13. august 2023 (EIRNS) – Verden er vidne til to diametralt modsatrettede tilgange til at forberede menneskehedens næste æra. Det fejlslagne koloniale og neokoloniale system forsøger febrilsk at bevare den “unipolære verden” under USA’s og Storbritanniens lederskab ved at fremprovokere krige, overalt hvor det er muligt, mens BRIKS-landene og det overvældende flertal af nationer i det “Globale Syd” forbereder sig på at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle og samtidig opbygge en ny æra med samarbejde inden for videnskabelig og industriel udvikling for alle nationer

Med den ukrainske “modoffensiv” nu alment anerkendt som havende været en kolossal og blodig fiasko, er Bidens svar at klargøre yderligere 21 milliarder dollars i militært isenkram og økonomisk støtte til Ukraine for at holde slagtingen i gang for enhver pris. Zelenskyj har netop fyret alle sine rekrutteringsofficerer for at have kørt en massiv plan for at sælge falske medicinske fritagelser, til betalende kunder, selvfølgelig, for at undgå at blive indkaldt. Men blodsudgydelserne fortsætter.

Rusland er nu vendt tilbage til offensiven og nærmer sig en vigtig by i Kharkiv-regionen. I mellemtiden har Aleksandr Lukashenko, Hvideruslands præsident, taget skridt til at genoprette de diplomatiske forbindelser med Polen og insisteret på, at de er “naboer” og “slaviske medborgere” på

trods af Polens trussel om at udstationere 10.000 soldater ved grænsen til Hviderusland.

En lignende fiasko for den imperiale krigsførelse finder sted i Afrika. Kuppet i Niger, som i hele Vesten beskrives som et beskidt militært angreb mod "demokratiet", bliver i det meste af Afrika set som det, det i virkeligheden er – endnu et udtryk for den tiltagende afvisning af kolonimagterne og selve kolonialismen. Niger er det fjerde fransktalende land – Mali, Guinea, Burkina Faso og Niger – der har omstyrtet marionetregimer under NATO-magternes kontrol og beordret fjernelse af franske kolonitropper i deres lande. Selv udsendelsen af USA's sværvægtede Tony Blinken og Victoria Nuland til Niger med trusler om militær aktion for at genoprette den afsatte regering, havde ingen effekt i forhold til at svække den anti-koloniale beslutsomhed. Forsøget på at tvinge ECOWAS (Economic Community of West African States) til at handle militært har (indtil videre) slået fejl, da både politiske og sociale grupper afviser krig.

Dette er ikke ideologisk, ikke "demokrati vs. autokrati", som Joe Biden ynder at sige, men det er snarere udvikling og suverænitet kontra kolonialistisk dominans. Som en del af topmødet mellem Rusland og Afrika i Sankt Petersborg i sidste måned, hvor 49 afrikanske nationer var repræsenteret, blev der under en drøftelse med titlen "Atomteknologier til udvikling af det afrikanske kontinent" enstemmigt vedtaget, at kontinentet har en bedre mulighed i atomenergi til at oplyse Afrika, og at kontinentet har brug for regionalt samarbejde for at fortsætte en ambitiøs reformation af deres forskellige energisektorer med atomenergi.

De afrikanske ledere mindes, at den russiske præsident Vladimir Putin på et BRIKS-møde i 2018 lovede, at Rusland ville "oplyse Afrika" ved at levere elektricitet, ikke fra olie og gas, men ved at hjælpe afrikanske lande med at bygge atomkraftværker.

Tilfældet Niger er eksemplarisk: Selv om landet er en af verdens førende leverandører af uran til atomkraftværker rundt om i verden, har mere end 80% af Nigers befolkning ingen elektricitet, og selvfølgelig heller ingen egne atomkraftværker!

Asien oplever også de to modsatte tilgange til skabelsen af et fremtidigt paradigme. Japan og Australien, begge med opbakning af Washington, lancerede i dag en ny "Aftale om gensidig adgang", som oprindeligt blev underskrevet i januar 2022, for at styrke "afskrækkelsen" mod Kina, ifølge et dokument udgivet af det japanske forsvarsministerium.

USA gør også alt, hvad der står i deres magt, for at forstyrre sammenholdet mellem de 10 nationer i ASEAN (Association of Southeast Asia Nations) gennem deres vellykkede overtalelse af Filippinernes præsident Marcos Jr. til at tage en kamp med Kina om omstridte øer i Det Sydkinesiske Hav, mens Marcos også tillader USA at bygge fire nye amerikanske marinebaser på den nordlige kyst, over for Kina.

Men Kina imødegår ikke denne amerikanske militarisme med sin egen militarisme (på trods af den mediehypede påstand i Vesten om, at Kinas "aggression" i regionen er årsagen til USA's anti-Kina-hysteri), men snarere gennem udvikling, gennem Bælte & Vej Initiativet. Udenrigsminister Wang Yi afsluttede i dag et firedages besøg i tre ASEAN-lande, Singapore, Thailand og Cambodja, hvor kinesiske investeringer i jernbaner, veje, havne og industriel udvikling var de primære emner af interesse sammen med diplomatiske bestræbelser på at nå frem til en "Code of Conduct" for at etablere fred og samarbejde i Det Sydkinesiske Hav.

De engang så mægtige kolonialistiske kræfter er nu i defensiven, da de vestlige økonomier er på vej ind i et begyndende industrielt forfald, mens BRIKS-landene vokser og bringer deres succeshistorie videre til landene i det Globale Syd. BRIKS-topmødet, der finder sted i Sydafrika fra den

22.-24. august, vil behandle tre afgørende emner:

- Hvordan man skal håndtere de 23 nationer, der har ansøgt om at blive medlem af gruppen
- Etableringen af et finansielt system for verdenshandelen, der ikke er baseret på dollar
- Industrialiseringen af Afrika.

Langt de fleste af verdens lande og befolkninger ser på BRIKS, ikke på City of London eller Wall Street, når det gælder deres fremtid.

På trods af dette lysende potentiale er de tidligere kolonimagters døende dinosaurer endnu ikke villige til at konfrontere sandheden om, at den 500 år lange "koloniæra" ikke længere eksisterer. Nogle af de aldrende og sindsforvirrede ledere af disse fejlslagne stater vil hellere risikere en atomkrig og dens sandsynlige udslettelse af menneskeheden end at anerkende denne nye virkelighed.

At samle den fremvoksende Internationale Fredskoalition, som Helga Zepp-LaRoouche og Schiller Instituttet har lanceret sammen med den revolutionære strømning i det Globale Syd er det nødvendige grundlag for at forhindre en sådan tragedie og skabe en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer.

Foto: CC0 Public Domain, Pxhere

Kedlen vil fortsætte med at koge, indtil ilden er slukket

12. august 2023 (EIRNS) – Efterhånden som røgen begynder at lette, og regningerne bliver gjort op, er det bredt anerkendt

over hele verden, at den ukrainske modoffensiv har slået fejl, og den har slået alvorligt fejl. På trods af titusindvis af milliarder dollars i de mest avancerede våben og al anden hjælp fra NATO-landene, har det stadig ikke været nok til at bryde igennem Ruslands massive forsvarslinjer i det østlige Ukraine, endsige genindtage tidligere holdt territorium.

For alle, der følger denne udvikling uden for den omhyggeligt styrede NATO-boble, kommer det ikke som nogen overraskelse. Men for andre, der har regnet med Ruslands snarlige kollaps, er det bestemt en bitter nyhed, og det vil sandsynligvis udløse yderligere modstand i den amerikanske kongres mod yderligere støtte til Ukraine. Desperate historier bliver nu spundet for at opretholde indtrykket af, at Ukraine har situationen under kontrol, som det fremgår af nylige kommentarer fra ukrainske ministre om "gennembruddet" ved den saudiarabiske fredskonference i Jeddah den 5.-6. august – en historie, der er langt fra sandheden. Forvent, at disse desperate forsøg vil tage til i de kommende dage og uger.

I det lys kan man overveje nyheden om, at de seks ukrainske piloter, der er ved at blive trænet til at flyve F-16, ikke vil være kampklare før sommeren 2024, selv om disse fly skulle være en afgørende ændring. Hver eneste større optrapning af denne art i løbet af det sidste halvandet år har ikke ændret virkeligheden i denne krig – en krig, der har dræbt hundredtusinder af soldater, alt sammen for ingenting! Rapporter indikerer nu, at Rusland endda er begyndt at gå i offensiven igen i kølvandet på den ukrainske modoffensiv.

Andre brændpunkter rundt om i verden viser også tegn på en fredelig løsning på trods af de vestlige landes destabiliseringsbestræbelser som en del af deres stedfortræderkrig mod Rusland og Kina. I tilfældet Niger blev frygten for en forestående militær intervention fra nabolandene i ECOWAS mindsket i weekenden, efter at ECOWAS' militære planlægningsmøde blev suspenderet. Det er almindeligt anerkendt, at hvis der udbryder krig i Niger, vil det hurtigt

udvikle sig til en konflikt på hele kontinentet, og det er der næppe nogen i regionen, der ønsker. I Østeuropa har den hviderussiske præsident Lukashenko bedt sin premierminister om at indlede samtaler med Polen og udtrykt et ønske om at "reparere forholdet" til sin nabo. Polen har for nylig øget spændingerne og retorikken over for Hviderusland, herunder beslutningen om at udstationere 10.000 soldater ved deres fælles grænse.

Intet er dog blevet løst på et grundlæggende niveau, og den voksende desperation vil helt sikkert lede efter nye områder at antænde. Et af disse områder vil sandsynligvis være Sortehavet, som er en ekstremt følsom og vital region for Rusland – og det ved vestlige geopolitikere godt. Der har været to vellykkede droneangreb på russiske skibe der i den sidste uge, en olietanker og et krigsskib, ud over en konstant spærreild af mislykkede droneangreb fra luften.

Tyskland forventes også at annoncere sin beslutning om at sende Taurus-missiler til Ukraine. Det er langtrækkende missiler (500 km), som vil give Ukraine mulighed for at slå til dybt inde på russisk territorium, hvilket yderligere vil trække NATO ind i konflikten med Rusland. Det vil også give Ukraine øget mulighed for at angribe russiske skibe i Sortehavet. Ruslands ambassadør i Tyskland reagerede ved at sige, at hvis Tyskland går videre med dette, vil det være at krydse en af Ruslands "røde linjer".

Spørgsmålet er, hvornår den sidste røde linje bliver krydset? Og hvilken slags galninge er villige til at spille dette spil?

Fredsforhandlinger kunne begynde i morgen, hvis der fandtes fornuftige ledere i de vestlige lande. De fortsatte forsøg på at ignorere denne virkelighed og skubbe Ukraine længere ud i et blodbad med sine russiske naboer er en klar indikation af den vestlige politiks moralske fallit. Flere og flere i verden ser dette ganske tydeligt.

Der er mere end nogensinde brug for fornuftens stemmer til at sige fra og kræve en ny fredspolitik, før den næste fejltagelse eller misforståelse kaster verden ud i en varm krig mellem atomare supermagter. Slut dig til Den Internationale Fredskoalition og Humanity for Peace for at opbygge en sådan global bevægelse for fred og sikkerhed for alle nationer, og lad ikke det nuværende vindue af muligheder gå tabt.

(<https://schillerinstitute.com/?s=International\Fred\+Koalition>)

(<https://schillerinstitute.com/blog/2023/08/06/humanity-for-peace-international-demonstration/>)

Foto: Wikimedia Commons